

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
 Egy évre 24 korona.
 Egy hónap 2 korona.
VIDÉKEN:
 Egy évre 28 korona.
 Egy hónap 2 k. 40 f.
HIRDETÉSEK:
 4-hasdos petit sor egyszer 20 fill.
 minden következőnél 16 fillér.
 Nyitászó petit sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
 vasutak palotájában.
 TELEFON-SZÁM: 352.
KIADÓHIVATAL:
 Aradi Nyomda Részvény-
 Társaság.
 József főherceg-ut 22. sz.
 TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1912.

FŐSZERKESZTŐ
STAUBER JÓZSEF

Szombat, július 13.

Mai számunk főbb közleményei:

- Khuen volt miniszterelnök merénylői.
- A megfenyegetett Vlakju.
- Két bárónó harca.
- A trónörökös és a magyar pincér.
- A főpap szerelme.
- Nem lesz játékbank a Margitszigeten.
- Szwarc Johanna gyilkosai vallottak.
- Királygyakorlatok előtt.
- Eltűnt urileány.
- Vádak Andrassy Gyula gróf ellen?
- Mascagni megszökött egy kórista nővel.
- Az apa akasztotta fel az anyát...
- Tarkaságok.

Hadgyakorlat és drágaság.

Arad, július 12.

Alkalmom szüli a kartellt. Ha valaki módot talál arra, hogy valamin többet, kétszer, tízszer és százszor annyit keressen: boldog, ha meg nem teszi. Csak akkor követ el vele bünt, ha az emberek megszorult helyzetét bányássza ki ezzel. Mert ebben az esetben a kartell teljesen egy mértékre esik az uzsora förtelmével.

Azokról a helyekről, amelyek a legközelebb tartandó nagy hadgyakorlatok köré esnek, ilyen megítélni való alkalom-kihasználást ujságnak. A nagy hadgyakorlatok előre vetett árnyéka: az élelmiszerek hatalmas drágulása, amely a menőverek alatt bizonyára még nagyobb lesz. Hogyne! Hisz, amikor a falukat, a városokat ellepik a katonák ezrei, a dohos kenyeret is úgy szedik szét, mint a cukrot. És ahol annyi ember élelmezéséről lesz szó, milyen jó árban

lehet liferálni az élő jószágot, a kerti veteményt, meg egyebet! Ebben a várakozásban — különösen a csanádmegyei — élelmiszer árusítók már most fölverték mindenek az árát. Állítólag kartellt is kötöttek. Ha a publikum nem fizeti meg a kétszeres árat, annál jobb: majd elfogy a manővereken!

Hát hiszen nem is baj, hogy a hadgyakorlatok révén egy kis haszon térül meg a nép számára. Olyan szertelen terhet ró reánk a haderő föntartása, hogy csak igen kis hányada annak, a mi ilyen és hasonló alkalmaknál a katonaság fogyasztása révén megtérülhet. Az ágyukat, hadihajókat ugyanis többnyire Ausztria szállítja, nekünk a hadsereg-liferálásból ugyanis többnyire az jut, a mit a katonaság nálunk megeszik és megiszik.

Az már azonban igen helytelen, hogy a hadsereg révén a drágaságot amúgy is nehezen viselő közönség még jobban szenvedjen. A vetéseket, a melyeken a gyakorlatozó katonák átaposnak, megtéríti a hadügyi kincstár; de erre a kárra, erre a drágaság-többletre sehol nincsen segítség. A közönség fizeti a hadsereg tiszteletére fölvert élelmiszer-árakat és azon gondolkodhatik: mért török magukat az emberek az után, hogy a közelükben nagy manővereket tartanak? Ennél semmi ékebben nem bizonyítja ennek az országnak hazugságokra épített egész életét. Még a gazdasági, tehát természeti törvények is a fejöketejére állanak. A kereslet és kínálat matematikai igazsága ime hazugság. A nagy kereslethez megfelelő kínálat is lenne Magyar-

ország eme buján termő paradicsomában és az első ami felüti a fejét: az élelmiszer uzsora.

A közönség védtelen helyzete a legszomorubb a dologban. Nálunk még nincsen törvény, amely az erkölcssten és a nép kizsákmányolására, tehetetlenségének kihasználására történt összebeszéléseket szét-törhetné és büntethetné. A hatósági élelmezés pedig még a kísérletekben se él, sem hogy azzal az ilyen kartellt ellensúlyozni lehetne. A forgalom se olyan fürge, hogy az összebeszéléseket más vidékekről való behozatallal tudná ellensúlyozni. És ha más, mint hatóság, ezzel kísérletezne, mi történik? Azt is beveszik a kartellbe.

Még a katonai szálláscsinálók nincsenek itt, és már előrerohant, hogy a magas vendégeket fogadja: a Drágaság. Az már berendezkedik a nagy gyakorlatokra, hogy a döntő harcok napjain elérje a rekordját: tíz krajcár egy tojás, egy forint egy kiló kenyér, öt forint egy pár csirke, hogy egyébről ne is szóljunk. A katonák ezt is csak kibírják, részint mert nem tart sokáig, részint mert többnyire a kincstár bőrére megy. De hogy bírja ki a polgár, aki ehhez a rekordon vezető árlepcsőkön végighalad, és a kinek egy amúgy is minden rosszal megrakott esztendőben még azt az örömet is el kell szenvedni, hogy a legfőbb hadvezetőség ezt a vidéket szemelte ki a nagy hadgyakorlatokra, és hogy olyan magas katonák lesznek itt, a minőkről csak a vérmezői diszszemlékről szóló tudósításokban olvastunk...

Lidéretüz.

Irta: Rudnyánszky Endre.

— Persze önt a többiek is érdeklik — szolt a kapitány egy pohár bor felhörpintése után. — Itt van például Johannes Rottman. Bizonytal hallotta már a nevé: szerelmi elmélete — amelyet mellesleg mondva nagy számszámú tartok — világhírűvé tette. A külseje — ugyebár? — nem árulja el a híres esztétát: inkább kivénült színésznek, megöregedett kóristának látszik ez a köpcös, tömzsi ember, billiárdgolyó fejével és ráncos szájszéleivel. De hát a természet már ilyen bohókás, nem föltétlenül látja szükségesnek azt, hogy a szerelmi szépségek hirdetője szép ember is legyen.

Abban az időben, amikor Rottmann szerepelni kezdett, még könnyű dolga volt az önálló nézetek és új elméletek apostolának. Ma már veszedelmes és kevésbé egyszerű mesterség ez. Ma minden harmadik embernek van valami új elmélete és csak ki kell mondani ezt a rossz hangzású szót, rögtön gyanakodó szemmel fognak az illetőre nézni. Annaira divatosak az új elméletek és különvélemények, hogy már nem is divatosak. De hát ez Rottmann virágkorában még távolról sem volt így. Akkor elég volt a hírnév megalapozásához egy ügyes fogás és tetszetős játék, ravasz okoskodás a szavakkal.

A közepes tudású, felületes műveltségű és igazán kevés meggyerő tulajdonsággal rendelkező Roth Jánosból (mert ez a becsületes polgári neve) egyszerre nevezetes ember lett, amikor a Rottmann-féle szerelmi elméletet világra hozta. Ter-

mészetesen az sehogysem illett össze, hogy bizonyos Roth János nevű senki prédikálja ennek a világnak, hogy a nők és férfiak egyaránt arra törekednek fűzőikkel, magas sarku cipőikkel, lehetetlen frizuráikkal, arckenőcseikkel, megromlott vérükkel, nikotin, alkohol és luetikus mérgezéseikkel, hogy a fajt tökéletesítsék. Az ilyesmit csak jól hangzó névvel lehet elfogadhatóvá tenni. És épen ezért lett Roth Jánosból misztikusan, költőiesen és bibliai zamattal hangzó Johannes Rottmann.

Őn persze azt gondolja, hogy belőlem a lekiacsiuló rosszakarat beszél. Hát igaz, hogy nem sokra becsülöm az ilyen Rottmann-féle urakat, akik csak arra vannak hivatva, hogy a maguk hóhortos gondolatait propagálva hóhortosakká tegyenek másokat is. Azonban a világ azt óhajtja, hogy rászédjék, becsapják, elvakítsák. Ebben a munkában pedig sikeres része volt Rottmann mesternek is, aki mellesleg szólva nagyon jó fiú.

Egy-két év alatt hihetetlen sikerei voltak. Eleinte csak a kávéházi jóbarátok zengtek diadaléneket a szenális ifjú bölcsnek és elméletének. De Rottmann ügyes volt, talált teret és megtalálta a hangot, amellyel a közönség, a nagy sokaság eszecskejéhez férközhet. Szóval, mit szaporítsam a szót: híres lett, nagy ember lett. Irásait arannyal fizették meg a legelőkelőbb berlini lapok, szabad előadásait zsufolt termék, izzószemű, rajongó nézésű nők hallgatták végig. Duskált a pénzben, amely úgy özönlött lábai elé, mint megboldult és kiáradt aranyfolyam. De duskált a szerelemben is, a nők, szébbnél-szebb és kívánatos-

nál-kívánatosabb nők szerelmében is, amely úgy hullt karjai közé, ölébe, miként a görög hitregék aranyesője Danae kisasszonyba.

Mit jelentett, mit számított akkoriban már az, hogy Rottmann tulajdonképpen üresfejű, tartalmatlan ember volt, hogy Johannest se szépnak, se férfiasnak, se hódítónak nem mondhatta senki. Mi tudjuk, én legalább tudom és azt hiszem, ön is tudja, hogy mi kell a közönségnek és mi kell az asszonyoknak: a hirnevesség, a ragyogás, a kápráztatás...

Kicsit hosszadalmas vagyok, ugye? De azt akarom, hogy tisztán lássa, mi volt, ki volt Rottmann, amikor... amikor ő rá is elkövetkezett a végzet. Ugy élt, mint egy török kényur. Ha fogytán volt a pénze, hamarosan lefirkantott egy pár sort már unos-untig ismert modorában, kirándult valamelyik jámbor vidéki városba, hogy meghódítsa a népet, a maradiakat és együgyűeket a szerelmem egyedüli bölcsességének: a Rottmann-elméletnek. A közbeeső idő alatt pedig — és ő de mennyi idő maradt így közben — reszketőre ölelte a két karját, ráncosra hervasztotta szerelmek tüzeben az arcát és kopaszra csókolta furcsa kerek koponyáját...

Azután így történt a dolog: Valami kisebb városban járt Rottman. Düsseldorf volt, Duisburg volt, Deruborg volt-e, mindegy. Este a szokásos fölolvását tartotta meg és másnap meg harmadnap is ott maradt, hogy kiélvezze a sikert. Mert az ember hű állat és Rottman Johannes e tekintetben teljesen ellentéte a kivételnek. Várta a siker jelentkezését és fejedelmi nyugalommal köny-

Khuen volt miniszterelnök merénylői.

— A tintatartó dobálók tagadnak. —

Saját tudósítónk telefonjelentése.

Budapest, július 12.

A Héderváry-kormány bemutatkozásakor, a képviselőház 1910. március 21-iki ülésén történt az a botrányos eset, hogy néhány ellenzéki képviselő törvénykönyveket és tintatartót dobált a miniszterelnök felé. Ez alkalommal, mint emlékeztetes, Héderváry gróf a halántékán, Serényi Béla gróf, földmivelésügyi miniszter pedig a felső ajkán és a homlokán megsebesült. A botrányos jelenet után Gál Sándor, a képviselőház akkori elnöke, felszólította a dobálásban részt vett képviselőket, hogy jelentkezzenek: azonban csak Beck Lajos Justh-párti képviselő jelentkezett, aki úgy nyilatkozott, hogy egy törvénykönyvet dobott a miniszterelnök felé.

A kormány fölhatalmazására a budapesti ügyészség nyomozást indított ebben az ügyben. Már 1910. április 12-én vádiratot is adott Beck Lajos, Hoffmann Ottó, Zakariás János, Markos Gyula és Madarász József akkori országos képviselők ellen hatóság ellen való erőszak büntetével vádolva őket. A megvádolt képviselők a vádirat ellen kifogásokkal éltek. A kifogásokat 1910. június 14-én tárgyalta a vádtanács és rövid tárgyalás után elhatározta, hogy Beck Lajos mentelmi jogának felfüggesztéséig nem tárgyalja az ügyet, habár a megvádoltak közül a többi négy az új parlamentbe már nem került be. Beck Lajos mentelmi jogát ez év június 7-én tartott ülésében a képviselőház felfüggesztette, mire a vádtanács a kifogások érdemi tárgyalását a mai napra tűzte ki.

A tárgyaláson Beck Lajos képviselő védőjével, Edvi Illés Károllyal, Zakariás János, Markos Gyula és Madarász József Szegheő Gáborral jelentek meg. Hoffmann Ottó nem jött el, helyette védője, Sebestyén József volt jelen.

A vádlottak és védők kifogásaikban arra nézve kérték a bizonyítás elrendelését, hogy a tett elkövetésekor föl volt-e függesztve az ülés, továbbá, hogy hány tintatartó és törvénykönyv szokott a padokban feküdni. Végül tanukat jelentettek be, akikkel bizonyítani akarják, hogy részint egyáltalán nem vettek részt a dobálásban, részint pedig az általuk eldobott tárgy senkit nem talált.

A vádtanács eleget tett a védők előterjesztéseinek. Utasította a vizsgálóbíró, hogy állapítsa meg Gál Sándor akkori elnök és más tanúk kihallgatása után, hogy a képviselőház tárgyalásai a dobálás idején fölfüggesztve voltak-e, vagy sem. Kihallgatni rendelte a képviselőház gazdasági főnökét arra nézve, hogy hány tintatartó és törvénykönyv, valamint más broszúra volt a dobálással megvádolt képviselők előtt és hogy mennyi feküdt a földön a miniszterelnök és Serényi gróf előtt. Kihallgatni rendelt végül a vádtanács több tanut arra nézve is, hogy a vádlottak dobáltak-e?

A megfenyegetett Vlazku.

— Az eltávoztott gépapoló. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 2.

Ma délelőtt megjelent Green Nándor főkapitánynál Vlazku Aurél aviatikus és a rendőrség oltalmát kérte, nem annyira a maga, mint világhírű repülőgépe részére, amelyet egy 17 esztendő fiú el akart pusztítani. Megérthető az izgalom és az az ekszaltált lelki állapot, amely a dicsőséges pályájának kezdetén álló géprepülő pilóta viselkedéséből látszott. Vlazku egy román újságíró társaságában jelent meg a főkapitánynál, hogy annak segítségét kérje az őt fenyegető csapás elhárítására.

Vlazku izgatottan jelentette be, hogy egyik gépapolója olyan merényletre készül, amelyet ha végrehajtana, talán örökre tönkretenné karrierjét és azonkívül olyan óriási blamáznak tenné ki Aradon, amelyet elviselni nem tudna. Elmondotta, egy Kalaresa Mitika nevű 17 éves fiút szerződöttetett maga mellé, akinek egyelőre az a feladata, hogy a repülőgépet tisztántartsa, gondozza és a felszállásoknál, gyakorlatozásoknál segítse. A fiú igen tehetséges, nagy kedvet mutat az aviatika iránt és az volt a terve vele, hogy pilótává képezi ki. Egy ilyen repülőgép mellett alkalmazott egyén szolgálatát a gép feltalálója és alkotója pénzzel nem tudja megfizetni és minthogy az egész tudását, zsenijét, a lelkét fektette bele a konstrukcióba és mint a művész a maga alkotását dédelgeti, szinte baráti viszonyba kerül azzal, aki a féltve őrzött nagy mű mellett szolgálatot teljesít. A fiatal román gyerek, aki mint említettük roppant

éles eszű, észrevette ezt a momentumot és azért a legelképzelhetetlenebb módon visszaélt Vlazku jószágával. Mikor Csernovitzben kiállította a gépét, a fiút bizta meg azzal, hogy a belépődíjakat kezelje. A fiú ezt megtette, de a pénzt meg is tartotta magának. Nem tehetett semmit Vlazku, mert Aszpernbe készült és szüksége volt a csodálatos repülőgép minden egyes alkatrészét ismerő emberre. Aradon is ugyanugy járt el vele szemben, de itt a merészsége oly mértékig fokozódott, hogy Vlazku elhatározta, hogy bármily nehézségek származzanak is belőle, de megvált a betanított gépapolótól.

Kifizette és 200 korona ajándékot adott neki, hogy hazautazzék Romániába. Azonban Kalaresa abban a hiszemben, hogy a kiváló pilóta nem tud nélküle megélni és az aradi repülőnap az ő segédkezése nélkül nem sikerülhet, brutális módon rátámadt a főnökre és többek fölhallatára sértegette.

— Biztosítom — kiáltotta, — hogy vasárnap nem fog felszállni, mert darabokra töröm a gépet.

Vlazku ismerve a fiú elszántságát, komolyan vette a fenyegetőzést oly annyira, hogy körülbelül 24 óráig el sem mert mozdulni a gépe mellől, hanem azt folyton maga őrizte. Annyira ki-merült, hogy barátai félteni kezdték és azt a tanácsot adták neki, hogy keresse fel Green főkapitányt, aki bizonyára mérlegelni fogja ezt a kritikus helyzetet és ha módjában lesz, akkor segíteni is fog. A pilóta ma megjelent a főkapitánynál, elpanaszolta neki baját. A főkapitány azonnal felhívatta Kalaresant és tudtára adta, hogy nem fogja megtűrni garázda magaviseletét, hanem azt óhajtja, hogy még a mai napon hagyja el a várost, ahol mint foglalkozás nélküli egyén, akinek semmiféle igazoló okmányai nincsenek, nem tartózkodhatik. Minthogy elegendő pénze van az utazásra, eltekintett tőle, hogy toloncuton küldje őt tovább. A fiú erre már ma délután el is távozott Aradról.

A külügyminiszter Ischlben. Berchtold

Lipót gróf közös külügyminiszter — mint Bécsből táviratozzák, — a legközelebbi napokban Ischlbe utazik, hogy jelentést tegyen a királynak a legutóbbi közös miniszteri tanácskozás lefolyásáról.

velte el az elmaradhatatlan gratulációkat, hízlegéseket, odaadó női nézéseket és névtelen, de névvel is aláírt szerelmes leveleket. Düser Ilona se a hízlegők, se az odaadóan nézők, sem a levelet írók közé nem tartozott. Ez a szokatlanul barna, cigányos arcú, kicsit lompos, kicsit darabos, egészében véve azonban boszorkányos hatású leány egyszerűen belelépett a nagy Johannes életébe.

Nem szoktam találkozni, nincs rá módomb, hogy találkozzam azokkal a nőekkel, akik utasokat juttatnak a Zöla hajóra. Düser Ilona az egyetlen kivétel. Őt láttam és mondhatom, első percben nem érttem Rottmannat. Mit talált ezen a leányon? miért bomlott belé az örülésig. Mikor másodszer láttam Ilonát, már érttem és félek, hogy ha harmadszor is találkozom vele, még én is Rottmann sorsára jutok.

Amint mondtam, karcsu, kissé sovány és keletiesen, azaz inkább cigányosan barna leány volt. Acélszínű szemében élt a boszorkányozó varázs, a lidéretűz, az ismeretlen gyönyörűség lidérce, amely örökösön új ingoványokra vonzza a beléje tekintőt. Csak néznie kellett és csak meg kellett mozdulnia, meg kellett szólalnia — mozdulata éppoly kigyós, hangja éppoly csábító volt, mint lidérces szeme — és Ilona akár egy egész város ifjúságát vihette volna magával hódolat és örült epekedés lenyűgöző rabszójára fűzve...

Tanítónő volt Düser Ilona és szeretetét gondosan megosztotta a kis duisburgi leányok és a nagy duisburgi férfiak között. Férfievő leány volt. Egészséges és ragyogó fehér fogsorával úgy pusztította a férfiakat, hogy szinte hallatszott, amint

csontostól, kikeményített ingmellestől, hiuságostól ropogva pattannak szét asszonyos fogai alatt. Akarta Rottmann Johannest is és a kitünő bölcs sem tudott kitérni az akarata elől.

Barátságos és kedves társaságban kerültek össze. Ilona nem sokat tétozott. Ránézett Rottmannra, megfogta a kezét és röviden, kurtán beszélt hozzá és még aznap este odaadta magát neki. A mi Johannesünk életében egészen jelentéktelenek voltak az ilyen esetek. Minduntalan utjába botlott egy-egy szenvedélyes, odaadó, esztelen nőszemély, akit megcsókolt, megölelt, ha kedvére valónak talált és azután ellelejtett.

Ilonával másképen volt. Talán csak a lidérces szeme nyűgözte le, talán csakugyan olyan boszorkányos volt a csókja, amilyennek szeme, egész lényé ígerte! Annyi bizonyos, hogy Rottmann még egy hét múlva is Duisburgban volt és amikor vissza kellett térnie Berlinbe, nagyon forrón, nagyon fájdalmasan, gyilkoló csókokkal bucsuzott el Ilonától.

Berlinben már vártak reá. Akkoriban járt legközelebb ahhoz, hogy megalapozza a jövőjét. Az egyik legnagyobb berlini könyvkiadó leányának udvarolt és pedig komoly eredménnyel. Az elkényeztetett és kedves szöke Eliz kisirta, kihízlegte magának szerelme jogát és kimondottan menyasszonya volt már Rottmannnak. De még valaki várta a fővárosban Johannest. A szöke, tiszta és üde kisleányon kívül egy nagy, forróvérű és szépséges asszony is: a barátnője, aki harmincöt éve érettségével és anyáskodó szenvedélyével vette körül az író.

Mindig örömmel, jóleső megnyugvással tért vissza hozzájuk. Örült a leálynak, aki szép volt, friss volt, életét, fiatalságát, szüziségét neki tartogatta, jóleső megnyugvás töltötte el barátnője karjai között, aki az övé, csak az övé volt, nemcsak testestől, de méginkább lelkestől is. Ezuttal azonban se az öröm, se a megnyugvás nem volt zavartalan. Elégedetlen volt első sorban önmagával, de azután mindenkivel és nem merte föltenni, letagadta, kihazudta azt a kérdést, hogy miért, mitől van ez a elégedetlenség. Tudta, hogy Düser Ilona a neve ennek a miértnek és mitőlnek, de nem akart és még kevésbé mert Ilonára gondolni.

Am a lidércek lángját nem lehet így elaltatni. Hasztalan volt minden: menyasszonya csókját mégis hidegnek találta, szeretője ölelését azért csak fásasztónak és unalmasnak érezte Johannes Rottmann. Akinek a vérebe egyszer egy asszony beléboszorkányozza magát, az az ember elveszett. Jó szerencse még, hogy kevesen vannak, ritkán találkoznak ilyen boszorkány-asszonyok!

Nem telt belé egy hét: Johannes leszökött Duisburgba. Éjjel jött meg és csókra éhesen, szenvedélytől merészen zörgött be Ilonához. A következő héten pedig Berlinbe költözött a duisburgi Düser Ilona. Ami ezután jött, az nem is történhetett másképp. Rottmannnak már vége volt abban a percben, amikor Berlinbe hívta Ilonát.

Rabja, sőt mi több: rabszolgája lett a leálynak. Nappalait utánna való vágyakozás töltötte be s ha együtt volt vele, emésztő és sorvasztó szerelmi lázkítörésekkel gyilkolta magát. És tudta,

A trónörökös és a magyar pincér.

— A herceg, mint spicli. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 12.

Et a levelet egyik kollégánk írta, aki nemrégint hétéig tartó külföldi utra indult:

Beneschau csehországi városka felé közeledve, látszi a trónörökös kastélya: *Konopist*. A Bae-deke is jelzi, a vasutasok is mutogatják. Az utasok hát érdeklődnek utána, milyen hely, ahol a magyar trón örököse lakik. A kastély, — amint a vonatról ki lehet venni — semmiben sem különböz az októli az ősi kastélyokból, amelyekből Prága környékén igen sok van. Egy magaslaton áll, falai szürkék, fenyőerdő s ősi park környezeti.

A trónörökös azonban itt is ép oly idegen, éppannyira mindenektől távol álló rejtélyes ur, mint akár odahaza nálunk a kastélytól néhány száz mérföldnyire.

Ferenc Ferdinánd nem az az ember, aki a romantika következményeinek megfelelően álruhába öltözködik s kihallgatja a nép buját-baját. Figyel arra, hogy rezervált maradjon, s a népre csak uralkodási magasságból tekint.

Egy wotici cseh franciskánus barát van velük a vonaton. Ez állítólag személyesen ismeri. Nem győzi dicsérni, hogy milyen jó ember, s milyen vallásos. A feleségéről a jövőre magyar királynéról, pedig költői lendülettel beszél.

A csehekre nem lehet ráfogni valami nagy monarchikus hűséget. Huszita vér, vad, lázongó indulat van bennük, s bár a hivatalos cseh lapok mind átveszik a bécsi újságoknak a királyról szóló lojalitástól csöpögő cikkeit, a csehek nem igen vannak megelégedve a mostani állapottal. A jövőtől sokat várnak...

A mi csehünk különösen meg van elégedve mindennel, ami a trónörökössel vonatkozásban áll. Mindent és mindenkit dicsér... Mikor valamilyen udvari tisztet is magasztal, az étkező kocsi pincére egy magyar fiú, aki eddig cicorénk volt, közbe szól valamit, ami némileg ellenében áll a dicsérettel. Erre a szomszéd asztaltól feláll egy kövér, kissé sánta ur, oda bicog a pincérhez, megkérdi a pincér nevét s gondosan megjegyzi azt és a kocsi számát a noteszébe. Meg-

kérdezzük ki ez, azt mondják *Fürstenberg herceg*, a trónörökös egyik bizalmasa... Lehet, hogy a trónörökös érdekében tett feljegyzést, de valószínűbb, hogy a magyar fiú, aligha tesz többé szolgálatot az étkezőben.

Vádak

Andrássy Gyula gróf ellen?
(Fegyveres támadás az irgalmasok rendfőnöke ellen. — A letartóztatott Majthényi László.)

Saját tudósítónk telefonjelentése.

Budapest, július 12.

A budapesti büntető törvényszék vizsgálóbírája ma letartóztatta *Majthényi Lászlót*, a régi híres Majthényi-familia tagját, aki beteges haraggal, képzelt jogok révén éveken át folytatott nyakas harcot a *belügyminiszter*, a *hercegprímás* és a *magyar irgalmas rend* ellen. A hatóságokhoz özönével juttatta el a költött följelentéseket és sértő, rágalmozó szava nem kimélte a *belügyminisztert* sem. Mikor vádjai mit sem értek, levelet írt *Székely Ferenc* igazságügyminiszternek és azzal fenyegetőzött, hogy most már *fegyverrel* szerez *érvényt* jogainak. Ez az életveszedelmes fenyegetés juttatta az ügyészség fogházába *Majthényi Lászlót*, aki azt vitatta, hogy családi jogán övé a *Császárfürdő*, övé az *irgalmasrend vagyona*, amely fölött csak ő diszponálhat.

Képzelt jogait azzal támogatta, hogy isten tudja hányadik águ nagynénje volt *Majthényi Mária*, *Marczibányi Istvánné*, aki férjével együtt a mai Császárfürdő fundusát 1807-ben az irgalmas rendre hagyta a föltétellel, hogy a jövedelemből kórházat tartsanak fenn. *Majthényi László* szerint a család fentartotta magának a jogot a rendelkezésre és az alapítvány kezelésére. Ezen a réven akart beleavatkozni az irgalmasok kórházának alapítványi ügyeibe s számtalanszor *lehetetlen visszaélésekkel vádolta meg a belügyminisztériumot*, az *alapítványok felügyelő-bizottságát*, sőt magát *Andrássy Gyula gróf* volt *belügyminisztert* is.

A Császárfürdő alapító oklevele 1807-ben kelt, de szó sincs benne olyasmiről, amivel *Majthényi* képzelt jogait támogathatná. Az alapítványt tevő *Vitéz Puchói Marczibányi István Tornya* és

Kamenitz örökös ura a család javára csupán ezt a kikötést tette:

Amíg én és kedves nőm élünk, számunkra egy fürdőt és kettős szobát, holtunk után *Marczibányi család*oknak és *Majthényi Károly* ő felsége udvari tanácsosának ágán leszármazottaknak szabad legyen a fürdőt és a kettős szobát használni.

Az istenes és szelidlelkű *Marczibányi István* sohasem vette igénybe a fürdőt és kettős szobát, sőt a büszke *Majthényiak* sem mentek feléje a Császárfürdőnek. Csak néha akadt egy-egy ál *Majthényi*, akit a rend — nem kérdezve, honnan jött, ki volt az apja, nagyapja, — ha rászorult, segítő gondjaiba fogadott. Akkor került elő *Majthényi László*, aki legutóbb már *tulajdonának jelentette ki a Császárfürdőt*, amelynek birtokbavételéért *fegyveresen akarta megtámadni Thuróczy Kornél rendfőnököt*, amint ezt a *Székely Ferenc* igazságügyminiszternek levélben bejelentette. Az igazságügyminiszter utasítására, a *rendőrség letartóztatta Majthényi Lászlót*, akit ma délelőtt *Szlavek Ferenc* vizsgálóbíró hatóság elleni erőszak és életveszedelmes fenyegetés miatt előzetes letartóztatásba helyezett.

Thuróczy Kornél, a magyar irgalmasok rendfőnöke a dolgról ezt mondotta:

— *Majthényi Lászlót* nem ismerem. Azt tudom, hogy a fürdő felügyelő-bizottságát, sőt a minisztert is lehetetlen visszaélésekkel vádolta meg. A fürdőt eddig a belügyminisztérium kezelte, csak nemrégiben vette át a rend. *Majthényivel* régebben a belügyminisztériumnak volt baja. Engem nem is értesítettek a vádakról, amelyeket senki sem vett komolyan. Mi kötelességünket mindig megtettük a *Majthényi*ekkel szemben, az alapítólevélben foglalt rendelkezések keretein is túl.

Majthényi László az ügyészség fogházában marad. *Szlavek* vizsgálóbíró elrendelte, hogy *vizsgálják meg elmeállapotát az örökösen vádaskodó, fenyegetőző beteg embernek*.

SPORT.

+ Az Aradi Testgyakorlók Köre által folyó hó 13 ára hirdetet választmányi ülés közbe jött akadályok miatt folyó hó 16-án este 9 óráig elhalasztatott.

egészen biztosan tudta, hogy a lány uton-utfélen megcsalja őt. Mert nem volt rossz leány *Düser Ilona*, nem azért csalt, hogy csaljon, hanem muszáj volt neki: a rejtelmes, a tulesapongó, a vad vére kívánta így. Mi, akik már bölcssek vagyunk a szerelemben, tudjuk, hogy vannak lányok, akiket az első lány szó, az első bizalmas megérintés, az első ravasz csók megejt, akikben ellenállhatatlanul ég a szerelem. *Ilona* is ilyen volt azzal a különbséggel, hogy ő kereste, kihívta, akarta, mindenkire ráparancsolta ezeket a megejtő alkalmakat.

És *Johannes* mégis szerette, istenítette, imádta, örjögött érte. Egész *Berlin*, a hűség, az önzés, a számítás, a menyasszonya, a barátnöje: mindez megszűnt a számára, elsülyedt előtte. Tudta, hogy ez nincs rendjén.

— Hígyjék el nekem — mondogatja még ma is, ha elbeszélgetünk — nem voltam olyan ostoba, hogy ne lássak tisztán. Tudtam, hogy *Ilona* nem jobb, nem szebb, nem többet érő, mint a többi nők, akikkel addig dolgom volt. Sőt tudtam, hogy rosszabb és kevésbé szép. És mégis csak ő kellett! Megpróbáltam új szerelmeket, utána vettem magamat káprázatosan szép, észbontóan kívánatos asszonyoknak. Vakmerő hódításokba fogtam, csak hogy lenyűgözsem magamat. Nem ment, nem ment, sehogy sem ment. A szépségek hidegen hagytak, a meghódítottak unalmasak voltak, minden csók lagymatag, minden ölelőkar kellemtelen, minden mámor utálatos volt nekem akkor. Igen, még az a gyalázatoság is megesett velem akkor, hogy egy gyönyörű asszonyt, egy gazdag pénzember szépségben és jólétben kifinomodott asszonyt ott hagytam kocsis módjára, el-

esett hitvány ember gyanánt azon a találkán, amelyet forrón, bizalmasan a boudoirjában adott sok-sok kérésemre. Ott hagytam lebontott hajával, feltépett csipkés pongyolájával megcsókolatlanul. Nem kellett, nem kellett! De *Ilona*, ő igen. Csak a karomnak kellett hozzá érni a testéhez, csak a vállunknak kellett az utcán járasközben összeütödni, már előtött a forró láz, már nyargalva keringett bennem a tüzes vér...

Ez a szenvedély, ez az örület nem lappanghatott elrejtve *Rottmann* barátai előtt. Lassanként mindenki tudomást szerzett róla. A szép, szelid, tiszta leány, a menyasszony, aki *Johannes* szerint százszor szebb volt, mint *Ilona*, egyszerűen félreállt az utból. A gazdag könyvkiadó közönséges csirkefogónak nevezte *Rottmann* és eltiltotta, kiharancsolta a házából, a leány pedig sirt, szomorú volt, öngyilkos akart lenni és — és azóta bizonyal pompásan férjhezment. A szerető, a harmincöt éves asszony azonban meg akart küzdeni *Johannes*ért *Ilonával*. Szépségével, szenvedélyességével és tisztaságával — úgy érezte — fölötte áll a leánynak. Föl akarta világosítani barátját, ki akarta nyitni a szemét, hogy tudja meg, lássa tisztán: ki ez a leány, milyen teremtés. Elvesztette a harcot: *Johannes Rottmann* számára nem volt más józan ész, mérlegelő képesség, itélőerő, csak ment vakon és megbomlottan egy romboló, pusztító szenvedély útján...

A legveszedelmesebb örületnek is vannak világos percei, amelyekben elébe villan az igazság, a reménytelen helyzet, a megváltozhatatlan sors. És *Johannes Rottmann* egy ilyen józan pillanatban tudatára ébredt elesettségének, tönkremenésének.

Már egyedül állt, magára maradt volt. Pályája kettétörtött, életeredményei romba dőltek, barátai szánakozva néztek örvénylő életét és az asszonyok, akiknek hullámzó, egymásba fonódó sora betöltötte eddig az életét, kihulltak, kimosódtak onnan. *Ilona* maradt csak neki, *Ilona*, akit kétségbeesetten akart magának és aki mindenkié volt.

Gyönyörű májusi éjszakán gondolta el mindent *Johannes Rottmann* és jól tudta, hogy ezen a gyönyörű májusi éjszakán, amíg ő magában vergődik, egy fiatal, tacsó, rózsásképi gárda-hadnagyot ölelget *Düser Ilona*... Holnap, ha jókedvű lesz, neki is megengedi megint, hogy megölelje. És akkor ő bolondul, eszeveszetten, örületen fogja ölelni... Hát ha ez nem örület!

Johannes Rottmann megállapította, hogy ez igenis örület és menekült az örülete elől... Pedig a lidérces lány eljött utána ide is. Reánk akadt és visszakövetelte tőlém *Johannes*ét. És visszaadtam volna, mert a zöld hajón senkit nem tartunk erővel, de hát *Johannes* nem ment.

— Nem akarom látni, nem akarok tudni róla — mondotta, amikor tudomására hoztam, hogy *Ilona* itt van és várja őt. Nem, kapitány, a világért sem! Tudom, hogy abban a percben, amikor lidérc szemével reámnéz, ismét az övé lennék, amikor a ruhája fodra, haja illata hozzám csapódik, reája borulnék, amikor a karja felem táru, nem tudnék menekülni tőle... Pedig én nem akarok még egyszer örülni lenni sem *Ilonának*, sem senki másnak...

A főpap szerelme.

Távirati tudósítás.

Róma, július 12.

Szenzációs teljelentés foglalkoztatja most Róma városát, különösen azonban a vatikáni köröket. Egy fiatal leány tett feljelentést a rendőrségen saját anyja ellen, akinek letartóztatását követelte. Szerelmi regény jutott napvilágra e révén, amelynek hőse egy magas állású olasz prelátus, akinek neve a múlt évben került forgalomba, amidőn őt a pápa kardinálissá nevezte ki.

A kardinális 16 évvel ezelőtt, midőn még mint egyszerű monsignore Rampolle bitoros államtitkár ellenszenvével küzdött, megismerkedett egy Lucci Ida nevű gyönyörű leánnyal. Az ismeretségből egy leánygyermek származott, akit kevéssel születése után egy falusi parasztházaspár gondozására bíztak. A nevelőszülők egy római ügyvéd közvetítésével kapták meg évente a tekintélyes tartásdíjat. A gyermek anyja, akinek a bitoros nagy összegű évjáradékot biztosított, ez alatt Rómában élte világát. Az évjáradék csak egy feltételhez volt kötve: a nőnek meg kellett szakítani minden összeköttetést régi szerelmével, a bitorossal és gyermeke neveltetésével sem volt szabad törődnie.

Lucci Ida ugyan egynéhányszor megkísérelte, hogy a prelátust szerelmes levelekkel visszahódítsa, azonban mindig idejében figyelmeztették, hogy a pénzforrás be fog dugulni, ha a főtisztelendő urat tovább zaklatja. A szerelemre szomjas nő ekkor a Vatikán egyik kertészének vetette oda magát, aki mesterségét otthagya, a nő évjáradékából élt tovább.

Tavaly ősszel összeütközésre került a dolog a férj és a volt szerető között. A monsignorét ugyanis kardinálissá nevezték ki, és a férj úgy vélte, hogy a rangemelésével kapcsolatban illő volna a nő „civilistáját” is felemelni. A kardinális visszautasította a követelést, majd amikor a volt kertész zsarolólag lépett fel, beszüntette még az évjáradék fizetését is. Amint az évjáradék elmaradt, a kertész szerelme is elillant. Lucci Ida most már leánya után kezdett kutatni és miután ráakadt, Rómába akarta vinni, hogy ott vele együtt rábírija a kardinális az évjáradék további fizetésére. A nő nem juthatott ugyan a kardinális elé, de a Vatikánban szelvényben elterjedt a história és maga a pápa is tudomást szerzett róla.

Lucci Idának így nem sikerült pénzt szereznie és ezért könnyelmű életmódra akarta a leányt csábítani. A leány ugyan ellentállott, de az anya oly hevesen követelődött, hogy a leány kénytelen volt a rendőrség segítségét igénybe venni és az anyját letartóztatni.

VÁROS ÉS MEGYE.

Az autobus félévi forgalma. Az autobus felügyelő-bizottság ma délután tartott ülést Lőcs Rezső gazdasági tanácsnok elnöklésével. Szathmáry Károly üzemigazgató betérjesztette az elmúlt félév forgalmi adatait, melyek szerint körülbelül huszonötezer koronával volt nagyobb a bevétel összege, mint a múlt év első hat hónapjában. A gépkocsikat 949000 olyan utas vette igénybe, aki 12 filléres jegyet váltott és a bérliőkkel együtt összesen 1.300.000 utasa volt a vállalatnak, melynek kocsijai 220.000 hasznos kilométert futottak be. Az összbevétel 130000 koronára rugott. A bizottság tudomásul vette ezt, valamint azt is, hogy a sofőrök kiképzésére a Westinghouse-gyártól automobilt bérelt az igazgató. A sofőrhiány rövid időn belül megszűnik. A vállalat részt vett a tömör gummi abroncsok versenyén és egy 5000 ko-

ronás díjat nyert, mert a legtöbb kilométert futották be. A gummik ellentálló képességét fokozó preparatum Szathmáry Károly igazgató találmánya. A vállalat már megkapta a jutalmat.

Két bárónő harca.

— Hatvany Lili és a detektívek. —

— Fővárosi levél. —

Az Aradi Közlöny már irt arról a válopórról, amely Tószögi Freund Imréné, született Hatvany Lili bárónő között indult meg. Egyidejűleg Madarassy-Beck Miksa báró egy budapesti bank vezérigazgatója is beadta válopórrát felesége ellen, akinek szintén Lili a keresztnéve. Ez a második Lili szintén előkelő családból való, szintén szép, de ellentétben Hatvany Lili bárónővel, magas termetű hölgy. Tószögi Freundot már elválasztotta a bíróság a bájos kis Hatvany Lili asszonytól, de Madarassy báró sehogyse tud elválni a feleségétől. A nagy Lili ugyanis nem egyezik a válásba, mert azt hiszi, hogy az ura Hatvany Lili asszonyt azonnal hitvesévé tenné.

E körül nagyszerű színjáték fejlődött ki a Lipótvárosi új mágnásvilág eme szép két szereplője között. Hatvany Lilit ugyanis Zrinyi-utcai lakásánál állandóan detektívek figyelik. Természetesen nem a saját elhatározásukból strázsálnak a kapu előtt a polgári kopók. Valaki megbízást adott nekik erre, valaki, aki szeretne a kis Lilitől valami kompromittáló dolgot megtudni. A detektíveket a Wohl Jenő-féle magánnyomozó iroda szállítja, szegény emberek egész nap és éjjel ott állnak a kis Lili kapuja előtt, aki bus és elhagyatott napjait azzal tölti, hogy ugratja a szegény magán-detektíveket, akik kocsin, lovon, autón, vonaton és biciklin kísérgetik és hajszoják, abban a biztos reményben, hogy rajzacsipik a kis Lilit valami huncutságon s akkor a nagy Lilinek majd nem kell elválni az urától, mert az ura többé nem akarja majd elvenni feleségül a kis Lilit.

Hát persze a szegény detektívek hiába izzadnak a retentő melegben. A kis Lili a múlt hétén is lecsalta egyik éhes detektívet Fehérmegyébe, ahová a rokonait ment meglátogatni. A detektív azt hitte szegény, na most randevun csipem a kis Lilit s nagyon szomorú lett, hogy rokonai kastély, ahová a kis Lili megszállt. Szegény detektívnek nem volt már visszafelé utiköltsége, kénytelen volt a rokonai kastély egyszerű kertészét megpumpolni néhány koronára.

Ellenben mit tett a kis Lili? Vett ellen-detektívet, akik ügyesebbek voltak, mint a Wohl Jenő nyomozó iroda emberei és ezekkel a detektívekkel megfigyeltette az ellene kiküldött detektíveket, úgy, hogy rövidesen megtudta, hogy ki a felbujtó és kinek áll érdekében őt megfigyeltetni. Eleinte fel akarta a magánnyomozó irodát jelenteni a rendőrségen becsületsértésért, mert valakit megfigyelni a törvény szerint becsületsértés, de utóbb elállt ettől a szándékától, mert valóban egyhangu életét, csak ezeknek az izzadó titkosrendőröknek az ügytelenségei derítik fel némiképen s ezért hálás is nekik.

De még van valami, ami felderíti az életét. Valahányszor telefonál, valaki beleköt a vonalba és kihallgatja a beszélgetéseit. Ez külön mulatság. Az ellen-detektíveknek sikerült azt is kinyomozni, hogy vannak bárónők, akiket a világ igaztalanul tart gögöcsökné, akik oly demokraták, hogy barátnői viszonyt tartanak fenn egyes telefonos kisasszonyokkal, sőt újévkor ajándékokat is adnak nekik és a demokratikus meggyőződést annyira a végletekig viszik, hogy telefonos kisasszonyokat meghívják uzsonnára a palotájukba.

Az ilyen bárónőket szereti is az Isten és olyan telefon-szerkezettel áldja meg, melyen keresztül automatic ki lehet hallgatni mások telefonbeszélgetéseit.

Ime, így szórakoznak a budapesti pénzarisztokraták szépséges asszonyai. Ilyenekre pazarolják az ezreket. Ez érthető is, hiszen ők nem ismerik a pénz értékét.

Eltűnt urileány.

— Följelentés az aradi rendőrségen. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad iulius 12.

Titokzatos körülmények között tűn el a napokban Aradról egy szép fiatal urileány. A rendőrség a följelentés alapján megindította nyomozást, de még nem sikerült megállapítani, vajon egyedül távozott-e el, vagy pedig komol alapja van-e annak a föltevésnek, hogy egy aradi fiatalember megszöktette, esetleg talán együtt váltak meg az élettől.

A rendőrségen titokzatosan kezelik ezt az ügyet és megtagadják a fölvilágosítást. Ezért a tényállás leírásában nem minden részletet tudunk pontosan kiterjeszkedni. Nyomozásunk eredményét alább közöljük:

Néhány héttel ezelőtt egy lugosi tekintélyes állami tisztviselő leánya Aradra érkezett egyik urival családhoz, amellyel rokonságban van. A fiatal, jagszöke szép leány a családdal társaságokba járt és vidáman töltötte idejét. Megismerkedett egy aradi fiatalemberrel is, aki iránt melegebb rdek-lődést mutatott. A férfi szintén szívesen töltötte szabadidejét a leány társaságában. Így lasankint szerelemmé fejlődött friss ismeretségük.

Az aradi család arra törekedett, hogy a fiatal leányt elválassza ideáljától, mert a férfi nem tartották olyannak, mint aki esetleg komolyan léphetne föl kérő gyanánt. A kisasszonnyal is megértették, hogy helyes lesz, ha szüleikhez vissza megy, mert azok különben is nem egyszer sürgették már hazautazását.

Mintegy nyolc nappal ezelőtt a leány rászánta magát, hogy hazamegy Lugosra. Elutazása előtt nagyon szomorúnak látszott és leányismeőse előtt folyton a meghalásról beszélt. Az aradi családnak föltűnt, hogy a leány három-négy napig se tudatta velük szüleikhez való megérkezését. A szülők se irtak, hogy — mint az már szokásos — „leányunk hála istennek szerencsésen megérkezett.”

Rosszat sejtettek s ezért expressz levélben kérdezték meg az állami tisztviselőt, hogy miért nem ír a kisasszony? Válasz helyett az apa tegnap este személyesen jött meg. Itt aztán kiderült a szomorú valóság. A szép szöke teremelés nem utazott haza s egyáltalán nem adott magáról életjelet, amióta Aradot elhagyta.

Megállapították, hogy a szóban levő fiatalember se látható Aradon napok óta. A fiu eltűnése-összefüggőnek látszik a leány titokzatos utazásával. Az apa kétségbeesetten ment föl ma reggel a rendőrségre és ott elpanaszolta a szomorú esetet. Azt a gyanuját is közölte, hogy a fiatalember elszöktette a leányt, de azt se tartja lehetetlennek, hogy a szentimentális, szerelmes szívű fiatal teremelés a fiuval együtt öngyilkosságot követett el.

A rendőrség megindította a nyomozást a rejtelmes ügyben.

Más forrás szerint a dolog a következőképpen történt. A leány Lugoson szerelmet érzett egy ottani fiatalember iránt, akinek társadalmi állása nem olyan volt, hogy a kisasszony szülei beleegyezésüket adhatták volna a házasságba. A leányt féltették a szerelmes fiutól és ezért Aradra küldték rokonukhoz, hogy a távollét alatt felejtse el szerelmesét. A szöke hölgy azonban nem tudta elfeledni a fiut, akivel Aradról is leveleket váltott. A fiatalember egy alkalommal meg is jelent Aradon és itt látták is a leánnyal sétálni. Ugy látszik ekkor beszéltek meg, hogy megszöknék, vagy pedig a halálban egyesülnek.

Szwarc Johanna gyilkosai vallottak.

(Rosenfeld Lajos és az öccse a tettesek.)

Saját tudósítónk telefonjelentése.

Budapest, július 12.

A dohány-utcai förtelmes gyilkosság tettesei a fővárosi rendőrség kezei közt vannak. A hat hétig tartott nyomozást az ékszerész inas helyes utra terelte és a tegnap letartóztatott Rosenfeld Lajos nyomdász, valamint a ma előállított öccse Rosenfeld Kálmán fogtechnikus töredelmes vallomásukban beismerték, hogy *Szwarc Johannát ők ketten fojtották meg.* Az egész nap folyamán álhatatosan tagadott, cinikusan viselkedett a gonosztevő, míg végre éjszaka felébredt öccsében a lelkiismeret szava és miután ez vallott és szemébe kiáltotta: *te is öltél,* megtört és részletesen elmondotta rémes tettének történetét.

A mai napon át folytatott nyomozásról és a beállott szenzációs fordulatról a következőket telefonálja tudósítónk:

Tolvaj lett belőle.

Tanukihallgatásokkal telt el a csötörtök éjszaka a főkapitányságon. Kórody M. Béla rendőrkapitány Buch Terézt hallgatta ki elsőnek. Rosenfeld volt vadházastársát. Szimpatikus, szép leány, egy gyermeke van Rosenfeldtől, aki pár évig szorgalmasan, józanul élt mellette, aztán lezüllött. S akkor Buch Teréz kiadta az utját. Vallomásából kiteregetőzik a rablógyilkos biográfiája addig a kanyarodásig, amellyel mindörökké otthagya a becsületes életet.

— A Madách utca 32. számú házban laktam négy évvel ezelőtt a sógoromnál, Passzler Józsefnél. Egy házban lakott velünk Rosenfeld Lajos is, Reisz Géza nyomdásznál, a második emeleten. Rosenfeld elkezdett udvarolgatni nekem, pár hét múlva megkérte a kezemet, ígérte, hogy elvesz, s addig ostromolt, míg 1909. januárjában közös háztartásra léptem vele. A Népszínház utca 21. számú házban vettünk lakást. Boldogan éltünk, Rosenfeld szépen keresett és pontos, szorgalmas, józan volt. Komolyan elakart venni, a VIII. kerületi anyakönyvvezetőségen ki is voltunk hirdetve, a katonaságtól megszerezte a nősülési engedélyt. Időközben besorozták, egy napig szolgált, aztán kidobták, a nősülési engedély érvényét veszítette és Rosenfeld hallani sem akart a házasságról. Pedig közben megszületett Olga leányunk. Rosenfeld folyton kimaradt, soha szombaton este haza nem jött, pénzt alig adott. Sirtam, könyörögtem, de nem javult meg. Dolgozott a Pátriánál, onnan rövidesen a Népszavához ment, majd A Nap nyomdájába, 1910. őszén tüdőhurutot kapott a sok lumpolástól, ott hagyta a munkát és a munkásbetegségélyező-pénztár Tátraházára küldte szomatériumba. Én is vele voltam. Egy hónap múlva hazajöttünk és hogy jó levegőn lakjék, Budafokon vettünk ki egy lakást. Rosenfeld itt is folyton lumpolt, napokig elmaradt.

Egy napon beállított hozzám Polyák József asztalos, akit még a Madách-utcai házból ismertünk és elmondta, hogy feleségének ékszerai eltűntek. A tolvaj csak Rosenfeld lehet, mert abban az időben csak ő járt a lakásban idegen. Megdöbbentem, azonnal bejöttem, Polyákkal Budapestre, két napig kerestük Rosenfeldet, s harmadnap a Kálvin-téren akadtunk rá. Épen Budafokra készült. Szemére hánytam a lopást, mire ő bevallotta, hogy az ékszereket ellopta. A zálogcédulákat odaadta nekem, én pedig átadtam Polyáknak. Az nem elégedett meg vele, hanem följelentette Rosenfeldet, akit lopásért el is ítélték négyhónapi fogságra. Ő föllebezett és szabadlábon hagyta.

Mikor láttam, hogy Rosenfelden nem lehet segíteni, már tolvajlásig züllött, kiadtam neki az utját. Ha találkozunk is azután, csak hidegen beszélgettem vele, mintha idegen lenne . . .

A gyilkos öccsének vádjai.

Detektívek fölhozták Szolnokról a rablógyilkos öccsét, Rosenfeld Kálmánt, aki nemrégiben szegődött fogtechnikusnak Szegő Armand dr. fogorvoshoz. Krecsányi Kálmán detektívönök kihallgatta. Rosenfeld Kálmán a következőket mondta el:

— Májusban eljött hozzám Lajos, pénz nélkül volt. Adtam neki lakást. Többször voltam együtt vele kávéházban. Egyik este hívott menjek vele a Munkácsy kávéházba, ott bemutat egy nőt, akit ő nagyon szeret. Elmentünk a kávéházba fölűnt nekem, hogy a nők mindig *Gézának szölitették*, engem per fogtechnikus mutatott be. Átmentünk a Meteor-kávéházba és egyéb helyekre. Mindenütt ő fizette a cechet. Együtt akartunk fölmenni az említett nőhöz, Papp Juliához, de ő ebbe nem egyezett bele és fivérem egyedül ment föl vele. Fivérem azelőtt is említette, hogy van aranyórája és gyűrűje, de Polyákék zálogban tartják addig, amíg a tőlök ellopott ékszereket vissza nem téríti. Junius tizenötödike és huszadika között már láttam nála egy órát és gyűrűt. Azt mondta, a gyűrűt százötven koronáért vette részletfizetésre s hogy most már rendbe fog jönni, van keresete, pénze.

Rosenfeld Lajos erre az órára és gyűrűre vonatkozólag azt vallotta a rendőrségen, hogy a gyűrű zálogcéduláját megvette valakitől s egy Rákóczi-uti zálogházból váltotta ki. Az óráról, melyet állítólag Polyákéknak adott zálogba, Polyákék nem tudnak semmit. Az Erdélyi utcai lakáson, ahol Rosenfeld lakott, mielőtt Kálmánhoz ment lakni, nem emlékeznek sem arra, hogy órája lett volna, sem hogy értéktárgyai voltak.

Kié a szürke nadrág?

A rendőrség ma délelőtt újból házkutatást tartott Rosenfeld Dembinszky-utcai lakásán, de semmi olyat nem talált, amely összefüggést sejtetett volna a rablógyilkossággal. A detektívek már épen távozni akartak, amidőn a Rosenfeld lakása mellett levő kamrában egy felhajtott szürke nadrágot találtak. A nadrágot behozták a főkapitányságra s itt megkérdezték Rosenfeldtől, vajon övé e? Rosenfeld tagadta.

— Sohsem láttam ezt a nadrágot. Különböben nincs is más ruhám, mint amelyik rajtam van.

Erre felpróbáltatták Rosenfelddel a nadrágot. A ruhadarab teljesen ráillett. De Rosenfeld még most is tagadott, amire a nadrágot megmutatták Rosenfeld fivérének, Rosenfeld Kálmának. Az minden habozás nélkül beismerte, hogy a nadrág az öccséé. Amikor közölték ezt Rosenfeld Lajossal, még mindig konokul tagadott s csak vállát vonogatta. A nadrág fontos bűnjel, mert a Girardi-kalapos tettes szürke ruhában volt.

A dohány-utcai nők mind szürkeruhás fiatalemberről beszéltek vallomásaikban. Most keresik Rosenfeld szürke mellényét és kabátját. Ha megtalálják, Rosenfeldet e szürke ruhába öltöztetve szembesítik a dohány-utcai leányokkal, főképp Idával.

Mondják a szemébe: gyilkos.

Krecsányi detektívönök, főkapitányhelyettesnél ma két leány jelentkezett. Az egyiket Idának, a másikat Rózsának hívják. A két leányt már tegnap szembesítették Rosenfelddel, de akkor egyik sem ismert rá. Ma azután önként jelentkeztek s jegyzőkönyvbe mondták, hogy könnyíteni akarnak lelkiismeretükön. Tegnap csak azért nem vallottak, mert félték, hogy sok bajuk és futkosásuk lesz.

— *Határozottan felismerem Rosenfeldben azt az egyént —* mondotta Ida — aki a szegény Johanna-val gyakran együtt volt s aki a gyilkosság estéjén is vele sétált a Dohány utcában.

Ugyanilyen értelemben vallott Rózsai is. Ma délben Kertész Mórral is szembesítették Rosenfeldet. Az ékszerész határozottan felismerte benne azt az egyént, aki a markiz-gyűrűről szóló zálogcédulát el akarta adni. Tegnap még Kertész sem merte rámondani, hogy Rosenfeld az a fiatalember, aki nála járt, de ma jól megnézte és határozottan felismerte.

Az első beismerés.

Rosenfeld körül egyre szorul a hurok. Hiába a konok tagadás, a cinikus vállvonogatás, már ő maga sem tud következetes lenni és erős engedményeket tesz. Így például a Kertész Mór ékszerész-vel való szembesítése után bevallotta, hogy a két zálogcédulát ő adta el Kertésznek.

— Igen, én vittem a cédulákat Kertészhez, — válaszolta. Csakhogy én is úgy vettem őket a Városligetben, két ismeretlen embertől. Hogy kicsodák, nem tudom.

A két ismeretlen ember persze újabb kerteles, s újabb bizonyítéka Rosenfeld kapkodásának. Szendrei Henriket, az Országos Zálogkölcsonzó-Intézet üllői-úti fiókjának vezetőjét is kihallgatta Krecsányi Kálmán. Szendrei a szembesítésnél szintén ráismert Rosenfeldre:

— Határozottan nem mondhatom, — vallotta — de kilencvenkilenc százalék a valószínűsége, hogy ez az a fiatalember, aki junius 12-én nálam két markiz gyűrűt elzalogosított. Százhatvan koronát adtam rájuk. Később Kertész Mór ékszerész kiváltotta tőlem a két ékszert. Már akkor gyanus volt neki, hogy a zálogcédulák eladója megelégedett tíz korona előleggel, a többi pénzért nem jött el Kertészhez, pedig a gyűrűk megérték hatszáz koronát.

Szendrei Henrik ismételtelen kijelentette, hogy Rosenfeld feltűnően hasonlít a gyűrűk elzalogosítójához.

Mi lesz velem?

A detektívszobában Rosenfeld Lajos megkérdezte egy detektívtől:

— Mi történik velem, ha mégis itt tartanak, bár mondom, ártatlan vagyok.

— Tíz évet kaphat! — felelte a detektív.

— *Borzasztó!* — mormogta Rosenfeld és elszápadt. Rosenfeld ellen egyébként betörés miatt is folyik az eljárás, mert a züllött ember nemrégiben betört egy József-köruti házmaster, Bencs József lakásába.

A rendőrség véleménye.

A rendőrség már ma délután biztosra vette munkáját. Maga a detektívönök most már kétségtelenségnek tartotta, hogy Rosenfeld Lajos volt a gyilkos s szerinte csak idő kérdése, hogy a legteljesebb beismerésre bírják.

Arra vonatkozóan, hogy a gyilkosságot egyedül, vagy másodmagával követte e el, Krecsányi főkapitány helyettes kijelentette, hogy a nyomozás ez irányban még tapogatózik, de lehetségesnek tartja, hogy ketten követték el s ép ezért a nyomozás erre is teljes erővel kiterjed. Kijelentése szerint a nyomozás még két fiatalembert fogott gyanuba, a kikről megállapították, hogy igen jó barátai voltak Rosenfeld Lajosnak, s mind a ketten nyomdászok. Ezt a két fiatalembert keresik most a detektívek a fővárosban mindenfelé.

Vallottak a Rosenfeld fiuk.

— *Ketten ölték meg Szwarc Johannát.* —

Estére szenzációs fordulat állott be a gyilkosság ügyében. Kiderült ugyanis, hogy nemcsak Rosenfeld Lajos, hanem az öccse, Rosenfeld Kálmán is részt vett a gyilkosságban. Azok a súlyos gyanu-

okok, amelyek tegnap és ma Rosenfeld Lajos ellen felhalmozódtak, ma mindkettőjüket vallomásra bírták. Az érdekes fordulatról budapesti tudósítónk a következőket jelenté éjféli telefonon:

(Az áruló kulcs.)

Rosenfeld Lajost a rendőrség egész nap a késő esti órákig vallatta, Rosenfeld azonban konokul tagadott mindaddig, amíg az öccse, akiről a rendőrség alig hitte el, hogy valami része lett volna a gyilkosságban, be nem ismerte, hogy ők követték el a tettet. Rosenfeld Lajos ugyanis eddig folyton azt hangoztatta, hogy a kérdéses éjszakán fivérével volt, azután pedig hazament és lefeküdt. A detektívek ma délután házkutatást tartottak a két testvér Baresay-utcai lakásán, ahol többek között a detektív egy kulcsot talált, amely azonban a lakás egyik ajtaját sem nyitotta. A detektív, akinek a figyelme a legkisebb körülményre is kiterjedt, gyanusnak találta ezt a kulcsot, magához vette és elvitte a Dohány utca 47. számú házba, ahol a gyilkosság történt. Schwarze Johanna lakásadónője rögtön ráismert a kulcsra és azt mondta, hogy azelőtt ez volt Schwarz Johanna lakásának a kulcsa, amelyet azonban azóta kicseréltek és egy mással váltották át. A házban még többet felismerték a kulcsot. A detektív innen a rendőrségre ment és felmutatta a két Rosenfeldnek a bűnjelét, Rosenfeld Lajos azonban még ekkor is tagadott.

— Ezt a kulcsot Hamburgból hoztam magammal, ahol a lakásom kulcsa volt. A rendőrök hiába vallatták és faggatták Rosenfeld Lajost, az állhatatosan megmaradt amellett az állítása mellett, hogy a kulcsot Hamburgból hozta. A rendőrség ezután a két fivért külön-külön szobában helyezte el és mindegyik mellé egy-egy detektívet rendelt.

(Ketten öltük meg.)

Rosenfeld Kálmánon estefelé óriási izgatottság vett erőt, elsápadt, majd reszketett. A detektív, aki az őrizetére volt rendelve, odaszólt neki:

— Ugy látszik, hogy nyomja valami a lelkiismeretét, beszéljen és könnyítsen magán, mert ezáltal csak használhat ügyének!

Rosenfeld nem válaszolt semmit sem a felhívásra, mogorván, sápadtan nézett maga elé, majd este fél kilenc órákor, amikor a detektív újból megszólította, levetette magát a földre és zokogni kezdett. Végre megszólalt:

— Vezessen Krecsányi elé, vallani akarok!

A detektív azonnal felvezette Krecsányihoz, ahol Rosenfeld Kálmán a következőket mondotta:

— Bevallom, hogy nemcsak a bátyámnak, hanem nekem is részem van a gyilkosságban! A kérdéses napon mind a ketten felmentünk Schwarze Johannához. Én lefeküdtem vele és egyszerre csak azt vettem észre, hogy a fivérem lefogta a nő kezét és fojtogatni kezdte. Én is segitettem neki, azonban nem akartuk meggyilkolni a leányt, hanem csupán csak azt akartuk, hogy elveszítse eszméletét. Amikor azonban a kezéhez nyultam, rémülettel vettem észre, hogy a keze jéghideg. Amikor láttuk, hogy a leány halott, lehúztuk jobb ujjáról a gyűrűt, elszedtük ékszereit és csendben távoztunk a lakásból anélkül, hogy valakivel találkoztunk volna. A gyűrűt azután zálogházba tettük és abból éltünk.

(Megtört a gyilkos.)

A rendőrségen óriási meglepetést keltett ez a vallomás, azonnal behívták Rosenfeld Lajost, közölték vele öccse vallomását, azonban ez sem használt, megmaradt konok tagadása mellett. Ekkor Krecsányi behozta öccsét, szembesítette vele de ez sem használt semmit, Rosenfeld Lajos tovább tagadott. Este tíz órákor azonban a gyilkos megtört és a következőket vallotta:

— Miután fivérem oly részletes vallomást tett már és szemembe mondotta, hogy együttesen gyilkoltuk meg Schwarze Johannát, mindent amit eddig jegyzőkönyvbe mondtam visszavonok, kivéve a zálogcédula eladásának körülményeit, amely a tényeknek teljesen megfelel. Sajnálom tetteimet és mindent elmondok teljes részletességgel.

(Megfojtották az áldozatot.)

— Május 20 án este a betegségyező pénztártól 24 korona segélyt kaptam és elhatároztuk öcsémmel, hogy egy vig estét csapunk. Utközben találkoztunk Freifeld Jakab barátunkkal, akit szintén meghívtam. Előbb öcsém lakására mentünk, onnan a városligetbe, ahol egy ideig sétáltunk, majd betértünk az angol parkba. Itt tizenegy óráig maradtunk. Ekkor elkisértük barátunkat a Vigszínház-utrába, azután tovább sétáltunk és a Dohány utca és Kertész utca sarkán találkoztunk Schwarze Johannával, akit sem én, sem a fivérem ezelőtt nem ismertünk. A nő megszólított és kért, hogy vegyünk neki virágot. A sarkon vettünk egy hatosért virágot, gyümölcsöt is hoztunk neki, majd a lakására mentünk. Öcsém nem akart egyedül hazamenni ezért ő is velünk jött. Schwarze Johanna lakásán egy ideig beszélgettünk, miközben öcsém észrevette, hogy a leánynak nagyon szép és értékes ékszerei vannak. Én a dívánra fektüdtem, Schwarze Johanna pedig mellém. Öcsém időközben mással foglalkozott. Egyszerre csak azt vettem észre, hogy Kálmán ráugrott a nőre, zsebkendőjét terítette az arcára és száját betartotta. Ebben a pillanatban én megragadtam Schwarze Johannát és a torkát kezdtem szorongatni. Az ablakok nyitva voltak, de a leány egy hangot sem hallatott. Hosszabb ideig fogtam a torkát és mikor meggyőződtem már arról, hogy eszméletlen, eleresztettem. Ekkor még nem tudtam, hogy meghalt, hanem csupán csak azt hittem, hogy elájult. Amikor azonban öcsém leszedte a nő ékszereit, észrevettük, hogy annak hideg a teste. Három gyűrűt, két karperecet, egy aranyórát és két aranyláncot szedtünk össze, ezeket öcsém zsebre tette és mivel az ajtó nem volt bezárva, egész csendben kimentünk a lakásból és kívülről ráfordítottuk a kulcsot. A kulcsot magamhoz vettem és lakásomon eldobtam.

— Az ékszereket csak két hét múlva mertük a zálogházba vinni. Kálmán a két karperecet összeolvastotta és az így nyert aranyat a Holló utcában adta el. Egy izben hatvan koronát, másodszer pedig hetven koronát kapott érte. A gyűrűket azután különböző zálogházakba küldtük. Az összes ékszerekért négyszáz koronát kaptunk.

A rendőrség ezután még egyszer kihallgatta Rosenfeld Kálmánt, aki mindenben megerősítette bátyja vallomását, csupán csak azt jelentette ki, hogy nem ő, hanem a bátyja kezdte fojtogatni a leányt. A rendőrség a vallomás után természetesen mind a két Rosenfeldet letartóztatta.

TANÜGY.

(—) A Glattfelder Internátus igazgató-választmánya Lócs Rezső elnöklésével tartott ülésében foglalkozott a felvételért folyamodó tanulók kérvényeivel és egyelőre csak 43 helyet töltött be a nevelőintézetben. A beírt tanulók közül 35 katolikus, 6 evangélikus, 2 izraelita vallású. A még üresen levő helyek betöltéséről későbbi ülésén fog gondoskodni a választmány, amely az internátus felszerelését és berendezését is most végzi, úgy, hogy az iskola-év kezdetére azzal teljesen el is készül. Egyelőre hatvan középiskolai tanuló nyer elhelyezést a diákotthonban, de Glattfelder Gyula csanádi püspök ígéretét bírja az egyesület, hogy a szükséghez mérten nagyobb számban jelentkezők részére is gondoskodik megfelelő helyiségről.

Királygyakorlatok előtt.

— Élelmiszer-úrsora Csanádmegyében. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Mezőhegyes, július 12.

Az Aradmegyével szomszédos Csanádvármegyében valami sajátságos izgalom uralkodik a kedélyeken. Királygyakorlatok! Ez a szó hangzik mindenfelé. Még két hónap választ el az első puskadörrenéstől, de a nagy katonai parádé előkészületei uralnak már mindenkit és mindent.

A készülődéseknek és természetesen ezzel az érdeklődésnek is a középpontja ma Mezőhegyes. Itt lesz a főhadiszállás. Már is szokatlan élénkségek uralkodik ebben a csodálatosan bájos, villaszzerűen épített községben, amelynek megszokott csendjét most butorszállító kocsik, lóháton vágató katonatisztek, tüszkölő, zugó, trombitáló automobilk zaja váltotta fel. A kincstári jószágigazgatóság magánlakását máris teljesen kiürítették. Ez lesz Ferenc Ferdinándnak, Magyarország trónörökösének hadi szállása a hadgyakorlatok egész tartama alatt. Rajta kívül még három királyi herceg fog részt venni a rendkívüli méretekben készülő hadijátékokon, akiknek szállásait a trónörökös lakásához közel, a Központi szállóval szemben levő szép emeletes épületben rendezik be.

A főhercegeken kívül még mintegy husz tábornok részére gondoskodnak szállásokról és az egész idő alatt jelen lesz Serényi Béla gróf, m. kir. földművelésügyi miniszter is, aki a magas vendégekkel szemben a szivélyes és előzékeny házigazda szerepét vállalta el.

A vasuti állomástól a községbe vezető fasor és a házak mögött elterülő téren 40 udvari és katonai automobil részére rendeznek be egy hatalmas garaget, amely a modern gépkocsikhoz szükséges minden néven nevezendő készlettel pazarul van felszerelve.

A legénység részére ugy Mezőhegyesen, mint valamennyi községben, a melyeket a hadgyakorlatok érdekelnek, máris minden lehető szükségletéről jó eleve történik gondoskodás, nehogy a fényes hadijáték lefolyására csak a legesekélyebb körülmény is zavarólag hathasson.

Lépést tartanak a hadi készülétekkel a különböző közigazgatási intézkedések is. Hervay István, Csanádvármegye alispánja és Petrovits Mihály a battonyai járás főszolgabírája, — akik a gyakorlatok idején 5 napon keresztül szintén Mezőhegyesen fognak tartózkodni — vállvetve buzgólkodnak azon, hogy katonáék útjába semmi akadály se gördüljön. Az alispán rendeletileg intézkedett, hogy a királygyakorlatok által érdekelt községeknél a törvényhatósági, a községi közdülő és a vicinális utakon az összes hidakat és át eresztőket a makói kir. államépítészeti hivatal mérnökei vizsgálják meg és az összes hibás, vagy elromlott alkatrészeket kifogástalan, új és a legnagyobb teherbíró képességgel rendelkező alkatrészekkel cserélik fel. Ilyen javítások alá esnek a battonyai törvényhatósági, a tornyai közdülő és a battonya-tótkomlósi vicinális közuton levő hidak és át eresztők. A munkálatok teljesítésének ellenőrzésével Petrovits Mihály főszolgabíró, mint a battonyai járási uti bizottság elnöke van megbízva, aki saját hatáskörében is minden lehető megtesz a rend és közbiztonság szempontjából. Így többek között intézkedett az iránt, hogy a kulak víze alapos vizsgálatnak vetessék alá, a községi állategészségügyi szolgálat hatékonyabbá tétessék és a kettős cél elérésére a kisegítő orvosok és állatorvosok egész légióját mozgósították.

Rendkívül érdekesek azok a hatások, a melyeket a királygyakorlatok híre a járás kereskedelmi és ipari életére gyakorolnak már jó eleve. Érdekesek, de egyuttal elszomorítóak is, mert az

önzés, kapzsiság és haszonlesés visszatartó képe tünik elő. Így a vendéglősök, mészárosok, iparosok és főleg a piaci árusok már *kartell-mozgalmat indítottak*, hogy áruikat minél magasabb haszonnal értékesíthessék. E mozgalmat azonban — szerencsére — kedvezőtlenül befolyásolja két lényeges körülmény. Az egyik az, hogy a hatóságok minden rendelkezésükre álló eszközöket felhasználják arra nézve, hogy a *készülő dráguságot ellensúlyozzák* és így, habár teljesen nem is áll módjukban az áremelkedés meggátolása, de legalább a túlzásig menő ipari uzsorától meg tudják majd védeni a polgárokat.

A másik a hadvezetőségnek egy rendkívül bölcs intézkedése, amely szerint a tényleges hadi állapothoz hasonlóan a csapatok után terelik majd az élelemre szánt marhaállományt és ezzel gyökerében vágják el a mészárosok tulkövetéseit.

Nem kevesebb érdekességgel bír az sem, hogy miután a szigorú belépési tilalom köztudomásúvá lett, amellyel a hadgyakorlatok színterét alkalmatlan elemek betolakodásától akarják megvédeni, tömegesen hozza a posta a főszolgabírói hivatalba a különböző kérvényeket, amelyekben fényképek készítésére, fényképek, levelezőlapok és képek árusítására kérnek egyesek engedélyt a gyakorlatok színterén. Természetes, hogy e kérvények erős adminisztratív rostáláson mennek át.

Ezek előzik meg Csanádban a királygyakorlatokat és mi természetesebb, minthogy az izgalmak már előre is rabbá teszik a lelkeket. A közönség máris fokozódó fantáziával színezi ki a számára megnyitott látványosságokat, csupán néhány anya szíve remeg arra a gondolatra, vajon a fényes parádé nem az ő gyászával fog-e végződni?!
H. J.

Nem lesz játékbank a Margitszigeten.

— Kedvezés a svájci pénzsoportnak. —

Saját tudósítónktól.

Budapest, július 12.

Tavasza óta több ízben és sokféle formában terjedt el az a hír, hogy a Margit-szigetet, melyet az állam és a főváros közre iktatott hivatalos szerv, a fővárosi közmunkák tanácsa József királyi hercegtől átvett volt, egy külföldi konzorcium nemzetközi fürdővé és szórakozó-hellyé alakítja és *játékbankot alapít* azon.

A sziget bérletére nézve igen komoly tárgyalás folyt a közmunkatanács és egy svájci szállótulajdonos csoport között. Ugy volt, hogy a parlament hozzájárulása esetén már májusban megkötik a svájciakkal a szerződést s ezek a szigetnek a Duna medrétől elhódított hatalmas új területén építkezni fognak.

Azonban sok akadály jött közbe, mely a dolgot mindeddig hátráltatta. Az elmúlt hetekben azután ismét zavaros és ellentmondó hírek hallatszottak arról, hogy a szigeten játékbank lesz és az erre vonatkozó szerződést a közmunkatanács közvetítésével a svájciak és a miniszterelnök mihamar megkötik. A *legilletékesebb tényező* részéről fővárosi munkatársunk ma a következő fölvilágosítást kapta:

— A tárgyalás a sziget bérletére vonatkozóan még folyamatban van. Szeptember előtt azonban *semmiféle döntés* ebben az ügyben nem várható. Így magától elesik az a híresztelés, mely kölcsönös megegyezésről és szerződés-aláírásról szól. Egyáltalán nincs még ebben az ügyben semmi aláírva.

— Ajánlat több helyről és több formában érkezett. Így a svájciakon kívül ajánlatot tett egy magyar pénzügyész is, a mely játékbankot szeretne a szigeten abbáziai mintára. *Illetékes helyen*

azonban ma a legmirevebben *elzárkóznak a játékbank tervével szemben, s valószínű, hogy ez a fel-fogás később sem fog az ajánlattevők és közvetítők javára megnyílni.*

— Az ajánlattevők közül a svájciakat kell a helyi pénzsoporttal szemben kedvezésben részesíteni, mert a közérdek, a sziget jövőjének jóléte fogott érdeke. Budapest idegenforgalmának fölvirágoztatása parancsolja, hogy azzal a csoporttal kell tárgyalni, mely negyvenötven dúsgazdag svájci nemzetközi turista-telepet és szállót foglal az érdekkörébe, s ezek mint valósággal ügynökei lennének Budapest idegenforgalmi fölvirágoztatásának.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

* **A löcsei fehér asszony.** Jókai csudálatos szép regényét alakította át Faragó Jenő s ehhez Konti József irt bájos, dallamos zenét. A daljátékot, amelynek főszerepét Kápolnay Juliska játssza, szombaton mutatja be a társulat.

* **Király Ernő vendégszereplése.** Hétfőn kezdi meg *Király Ernő* három napos vendégszereplését. Királyt nem kell külön bemutatnunk az aradi közönségnek, régi ismerős ő, aki alakításaival sok szép sikert aratott már Aradon. Hétfőn a *Luxemburg grófja* címszerepét játssza, ugyanekkor bucsuzik Vass Jenő is Bissard festő szerepében. Kedden a *Vig özvegyben*, Daniló szerepében lép fel, míg szerdán a *Leányvásárban* Tommot játssza. A három estére jegyek válthatók a téli színház pénztáránál.

* **Bucsuzó színészek.** Vass Jenő az első bucsuzó, aki e hó 15-én, hétfőn lép fel utoljára Aradon. Július 19-én Wlassák Vilma és Cseh Ferenc bucsuznak a Cigányszerelőben; július 18-án Ladiszlay bucsuzik egyik legjobb szerepében, a Rip-Ripben.

* **Az ördög pirulái.** A társulat teljes személyzete érdekes, látványos darab bemutatására készül. Nap-nap után próbák vannak az Ördög pirulái-ból, amely a legközelebb már színre is kerül.

* **Bohémélet.** (Szombaton utoljára.) Ritkán éreztük azt a szuggesztív hangulatot egy mozifényképből kiáradni, mint Murger halhatatlan színművéből, a Bohéméletből. Megható ezeknek a könnyelmű fiuknak egymás iránti szeretete. Rodolphe barátjuk haldokló kedvesének összeszedett lim-lomjaikért megveszik az oly nagyon óhajtott karmantyut és Mimi fájos kezei ebben az ajándékban hülnek ki örökre. Könyes szemekkel nézzük végig a fiatalágnak ezt a romantikáját és elképzeljük, hogy milyen édes bus szerelmeket éltek végig ezek a bohém lelkű fiúk, akik minden nyomoruságuk mellett is tobzódó életkedvvel járták az élet útjait. Murger alakjai, miljöje megelevenedve lépnek elélnk, a híres Momus kávéház fakó falai, Monetti kályhagyáros padlásszobája, a Robinzon erdő sétatényai, a számárháton mulató bohémok, Mimi és Musette szerelmet árasztó alakjai mind mind életre keltek, hogy a múlt századba varázsoljanak bennünket. Aki szereti a romantikus, szép dolgokat, annak határtalan gyönyörűsége telik az *Uránia* nagyszerű attrakciójában. 175

* **A vándorcirkusz — második része.** (Premier az Apolló-színházban.) Az aradi Apolló-színház ma mutatta be annak az artista drámának a második részét, amelyet „Vándorcirkusz” cím alatt ismert meg a publikum. Ennek a mozidarabnak a jóhírnevét már megalapozta az első rész, amelyben a filmgyártás tökéletességeit láttuk. Ha nem is lenne a kép folytatása oly kiváló, mint amilyen valószínűleg, akkor is telt nézőteret vonzott volna. Az Apolló-színházra nézve azonban nem lehet egészen mindögy, hogy milyen címen telt meg ma minden előadáson a nézőtere s épen ezért sietünk konstatálni, hogy azok az emberek, akiket az első rész feledhetetlen kiválóságai tettek kíváncsivá, nem csalódtak, mert a vándorcirkusz folytatása mindenben nyomon követi a kép bevezető részét. A vándorcirkusz második részében is eredeti gondolatokkal, izgalmas jelenetekkel s ami a legjobban értékelhető, szokatlan, nem mindennapi eszközökkel találkozunk. A filmnek az a része, amely a kigyótáncot mutatja be, egyszerűen kábitó. Olyan látványosság ez az erotikus tánc, amelyet külön, a darabból kiemelve is érdemes megnézni. A színészek játéka elsőrangú,

különösen meg kell említenünk a kigyószelídítőnőt személyesítő színésznőt, akitől nagyon sok magyar színész nő tanulhatna. — Az Apolló-színház irodája közli: A nagy sikerrel bemutatott Vándorcirkusz II. című artista-dráma szombaton is vetítésre kerül. 177

Az apa akasztotta fel az anyát...

— A négy éves gyermek vádja. — Feleséggyilkos földbirtokos. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Temesvár, július 12.

A temesvári ügyészségi fogházban van hetek óta fogva Fülöp Antal mosnicai földbirtokos, aki avval a súlyos gyanúval terhelve került a fogházba, hogy a feleségét megölte, felakasztotta. Ezelőtt néhány hónappal történt ugyanis, hogy Fülöp feleségét, aki egy fiatal, erős, egészséges asszony volt, a padláson felakasztva, holtan találták. A szokásos vizsgálat megindult és megállapítást nyert, hogy öngyilkosság történt. A hullán az orvos *külsőre* nyomait nem találta. Hetek mulva aztán beszélni kezdtek a faluban, hogy az asszony nem lett öngyilkos, hanem a férje, Fülöp Antal felakasztotta. Új vizsgálat indult meg és ekkor már terhelő tanúk akadtak, akik azt vallották, hogy a házastársak civakodtak, hogy a férj a gyilkos, végül aztán drámai fordulat következett. A házaspár négy esztendő leánykaja elmondta és minden faggatás dacára állhatatosan ismételte:

— Az apa akasztotta fel az anyát a padláson.

Tényleges bizonyíték nem volt, de Fülöpöt mégis elfogták és azóta a temesvári fogházban volt. Többször kihallgatták, de tagadott. Ma éjjel aztán érdekes fordulat történt. Fülöp jajgatni és kiabálni kezdett a cellában. A fogházörök odaszaladtak és kérdezték, mi a baja, mire Fülöp *orvost kért*, mert — ugymond — rosszul van, beteg. Elhívták *Szigeti* Henrik dr. törvényszéki orvost, aki csakhamar megjelent és megkérdezte Fülöpöt, mi a baja?

— Lázam van, doktor ur.

— De hiszen magának nincsen láza, csak nagyon fel van izgatva. Maga nem beteg.

— Megmondom doktor ur, — mondta Fülöp remegve, — igaz, én nem vagyok beteg, de rettenetes dolgokat láttam az éjjel. Láttam a feleségemet *megkékülve*, én is egészen meg voltam kékülve... Borzasztó volt. Nem bírom tovább doktor ur, én bevallom... én gyilkoltam meg a feleségemet...

Fülöp ezután részletesen elmondotta, hogyan követte el a gyilkosságot és vallomását ma reggel Fehér Antal vizsgálóbíró előtt megismételte. Ők ugyanis a padláson kukoricát morzsoltak, közben összevesztek, mert az asszony szemrehányást tett neki, hogy a huga után szaladgál. Fülöp ekkor az asszony mögé lépett és egy löstrángot hurokra fogva az asszony nyakába vetette. Az asszony azt hitte, hogy tréfál és így szólt:

— Ugyan, ne okoskodjon már.

De Fülöp meghuzta a zsineget, az asszony utána kapott, majd felállt a zsámolyról, amelyen ült. Ekkor Fülöp átvette a zsineget a gerendán és így huzta, az asszony pedig, hogy a fojtogatás elől meneküljön, felállt a zsámolyra és így akarta szabaddá tenni a nyakát. A bestialis férj ekkor hirtelen megkötötte a zsineget a gerendán és a *zsámolyt kirugta az asszony alól*. Tehát *formálisan felakasztotta az asszonyt*, akárcsak Bali a delikvenséket. Nem sajnálta, holott kilencedik hónapja hordta magzatát a szíve alatt. Ezt a jelenetet látta a kis gyermek a padlásletra aljáról. A vizsgálat, a hullaszemle, a boncolás persze nem tudott megállapítani semmit. Azonban a lelkiismeretfurdalás nem engedte pihenni, a rémlátások vallomásra kényszerítették.

HIREK.

Mascagni megszökött
egy kóristánóval.

— A fia árulta el a viszonyt feleségének. —
Távirati tudósítás.

Róma, július 12.

Néhány római lap tegnap indiszkrét diszkrecióval megírta, hogy egy ismert nevű olasz zeneszerző, aki toscanai származású, családja hátrahagyásával elutazott Rómából. A szóbanforgó zeneszerző, a kinek nevét nem árulták el a lapok, nem egyedül utazott, hanem magával vitte utitársnak a *Theatro Costanzi* egy csinos kóristánóját, a kivel együtt Párisba utazott.

A római társaságot, amelynek a Paterno-pör után újabb szenzációkra volt szüksége, kellemesen lepte meg ez a hír és nem tellett néhány órába, hogy az estilapok már meg is irták, ki ez a toscanai származású zeneszerző, aki több gyermek atyja. Nem más, mint az illusztris Pietro Mascagni, a világhírű komponista, aki azért szökött meg Rómából, mert felesége nagyon brutális volt vele. Ez nem is csoda, mert a deresedő Mascagni az utóbbi időkben már minden titkolódzás nélkül szövögte bizalmas viszonyát a kóristánóval. Mascagniné dühös lett, néhányszor megverte az urát, aki nem bírta ezt a dissonanciát és elutazott Rómából.

Mascagni két évvel ezelőtt, amidőn a *Teatro Constanza* operastagioneját vezette, megismerkedett egy szép kóristánóval, akivel viszonyt folytatott. Amikor a művész valamelyik operáját dirigálni elutazott, már a kóristánóval utazott. Mascagni felesége a fiától tudta meg, hogy férje viszonyt folytat egy nővel. Amikor fiának könnyelmű életmódja miatt szemrehányást tett, ez azt válaszolta, hogy az apja sem csinálja különben.

Ugy látszik, hogy *D'Annunzionál* történt párisi látogatása volt közvetlen oka annak, hogy elhagyta Rómát. Mascagni ugyanis elmondta, hogy nem tud a kis színésznő nélkül élni, mire *D'Annunzio* azt tanácsolta neki, hogy jöjjön Párisba és így elkerülheti a botrányt. A világhírű komponistának a felesége most Párisba utazott és azt hiszi, hogy sikerül férjét visszatéríteni.

— **Udvari tanácsos.** *Budapestről* jelentik: A király Szilágyi Arthur Károly budapesti ügyvédnek, a magyar kir. udvari tanácsosi címet adományozta. Szilágyi dr., aki a gyermekvédelem szervezése körül különösen a patronozs egyesületek megteremtése által szerzett érdemeket, Aradról származott el Budapestre, ahol kiváló pozíciót foglal el.

— **Boroevics hadtestparancsnok a becsületbiróság előtt.** *Budapestről* jelentik: A tiszti kaszinó palotájában ma délelőtt kilenc órakor, zárt ajtók mögött folyt le Boroevics Szvetozár kassai hadtestparancsnok afférjének tárgyalása. Härtel Lujza pofonja után a hadtestparancsnok maga kérte a becsületügyi eljárás megindítását. Három tábornok ítélkezett *Matuschka* Alajos altábornagy elnöklésével. A kérdések, amik felett a becsületbiróságnak döntenie kellett, ezek voltak: 1. Követett-e el sértést Boroevics Szvetozár altábornagy a tiszti állás ellen. 2. Megsértette-e Härtel Lujza a tiszti állás méltóságát. A tárgyalás fél egykor ért véget. A becsületbiróság döntése kedvező a hadtestparancsnokra nézve. A becsületbiróság kimondotta, hogy Boroevics Szvetozár altábornagy nem követett el sértést a tiszti állás ellen, magának az ügynek elbírálása pedig a polgári bíróságra tartozik. A tábornoki becsületbirósági döntést felterjesztik a kabinetirodához. Végző ponton őfelsége fog döntenie a hadtestparancsnok ügyében.

— **Visszavonták a Zeit kitiltását.** Mintegy tiz nappal ezelőtt jelentettük, hogy a magyar kormány megvonta a póstai szállítás jogát a *Die Zeit* című bécsi laptól, amelyet egyuttal ki is tiltott az ország területéről, mert ez a német sajtó-organum heves támadásokat intézett a kormány ellen és intézkedéseit utcai hangon kritizálta. Mint Budapestről jelentik, a kereskedelmi miniszter ma hatályon kívül helyezte a póstai szállításra vonatkozó sérelmes intézkedését. A kormánynak ez az elhatározása mindenütt helyesléssel fog találkozni. Ez azonban csak fél intézkedés, mert vissza kell vonnia a kormánynak azt a rendeletét is, amelyben néhány magyar lap terjesztését korlátozza. A miniszterelnök meggyőződhetett róla, hogy a sajtószabadságot korlátozó rendeleteivel az illető lapok hangját nem tudja megváltoztatni. A vitriollal írott ujságokat nem a kormánynak, hanem a közönségnek áll jogában visszautasítani.

— **Seefranz hadtestparancsnok bucsuja.** *Temesvárról* jelentik: *Seefranz* Antal tábornagy, hadtestparancsnok, mint már jelentettük, a napokban hagyja el Temesvárt. *Seefranz* Antal egyelőre szabadságra megy. A hadtestparancsnok neje tegnap tért haza Bécsből és most együtt megteszik bucsulátogatásukat. *Seefranz* ma a város és vármegye notabilitásaitól vett bucsut. A hadtestparancsnok családjával a Bécs melletti Velszbe megy, ahol a nyarat tölteni fogják és onnan állandó tartózkodásra Bécsbe vonulnak.

— **Öngyilkosság a szanatóriumban.** *Budapestről* jelentik: *Schuldbach* Izidorné, egy tekintélyes és gazdag apsi kereskedő felesége, akit már régebbi idő óta kezeltek a *Ringer* szanatóriumban egyre erősödő idegbaja ellen, ma délután két órakor evőkéssel felvágta nyakereket. A személyzet szerencsére idejekorán észrevette az öngyilkosságot. Az orvosok bekötözték a vérző asszonyt, aki már elalélt az erős vérvesztéstől. Az intézetben szigorú vizsgálat indult meg aziránt, hogy *Schuldbachné* hogyan jutott a késhez.

— **Eltűnt színésznő.** *Budapestről* jelentik: Ma megjelent a rendőrségen *Vital* Samuné és bejelentette, hogy a leánya, *Vital* Ilona eltűnt. Elmondotta, hogy a leány a Királyszínház tagja volt, kardalosló az egész esztendőben játszott. Növendéke volt a Rákosi Szidi színésziskolájának is. Tizenhatéves, komoly, jómodoru, ambiciózus szorgalmas leány. Ki van zárva, hogy valami könnyelműséget követett volna el, mert egész életében semmi ilyesmit nem csinált. Barátja nem volt, színészek, kóristákon kívül senkivel nem érintkezett. A múlt héten szombaton délután szépen felöltözött. Nyugodt volt, nem árult el a viselkedése semmi különösét, vagy gyanusát. A Dohány-utcába ment fotográfushoz ott lefényképeztette magát. Szombat este ment el és azóta semmi nyoma.

— **A vasárnapi repülés.** A repülést rendező bizottság figyelmezteti Arad város közönségét, hogy lássa el magát jó előre beléptijegyekkel a Vlazku repüléséhez, mert a vidéki közönség oly nagy tömegekben fog vasárnap Aradra tudni, hogy a jegyek váltása a vasárnapi pénztárnál nagy nehézséggel fog járni. Vasárnap délelőtt 8 órától délután 4-ig három pénztár lesz felállítva a „Városi kávéház” előtti Bohus-féle új kis helyiségben. A rendezőség ezuttal is kéri az arad-csanádi, arad-temesvári és arad-nagykikindai vasutak igazgatóságait, hogy a vasárnap közlekedő vonatokat, különösen az Aradra délfelé indulókat erősítsék meg, hogy az óriásnak ígérkező forgalmat lebonyolíthassák. Vlazku repülése iránt az érdeklődés egyre fokozódik. Több nagy európai napilap értesítette a rendező bizottságot, hogy külön tudósítókat fognak Aradra küldeni. A *hirlaptudósítók jegyeikkel igazolvány mellett a rendezőbizottság irodájában, Zrinyi-utca 1., szombaton délután 5-től 7-ig vehetik át.*

— **Pusztító vihar.** *Makó* jelentik: Ma délután öt órakor óriási vihar vonult végig Makó város környéke felett. A vihar a szőlőkben és buzaföldeken okozott különösen nagy kárt, az utcákat teljesen elborította a víz és az ugynevezett Honvéd-külvárost alig lehetett megközelíteni.

— **Tűz a Czeiler gyárban.** A *Pöllenberg Ernő* utcában lévő *Czeiler* féle butorgyárban ma este kilenc óra után tűz keletkezett. A gyár egyik helyiségében, amely tele volt faanyaggal, eddig ismeretlen okból a fűrészpor meggyulladt, az olajtartány közelében. A ház lakói az udvarban ültek. Legelőször *Weinberger* Ede kereskedő vette észre a felcsapó lángokat és gyorsan intézkedett, hogy a tűzoltók megjelenjenek. Időközben természetesen a ház lakói is meglátták a tüzet és az épületben lévő vízzel sikerült nekik elnyomni a lángokat, úgy, hogy mire a tűzoltók megérkeztek, már nem akadt dolguk.

— **Titokzatos szerencsétlenség.** *Menyháza* fürdőről írják: Ma reggel különös szerencsétlenség történt a fürdő közelében lévő *József* csucsánál. A Német István szállodájában alkalmazott szoba-asszony és cukrászsegéd együttesen kirándulást tettek a hegyek közé. Mintegy huszonöt-harminc méter magasságnyi *József* csucsra is felmentek. Néhány óra múlva a cukrászsegéd ijedten futott vissza és elmondotta a szállodában, hogy a szobaasszony lezuhant a hegycsucsról és most összetört tagokkal eszméletlenül fekszik a völgyben. A fürdőről többen a jelzett helyre siettek és a szállodába vitték a súlyosan sérült asszonyt. A csendőrség nyomozást indított, hogy nem-e a cukrászsegéd lökte-e le az asszonyt, akit különben ma este a borosjenői kórházba szállítottak.

— **A kis gyermek balesete.** A rendőrség ma névtelen levelezőlapot kapott, amelynek írója tudatja, hogy a Boros Béni-téren levő *Dengl* házában lakó *Siják* Ferenc mozdonyvezető két és fél éves gyermeke néhány nappal ezelőtt lugkőoldatot ivott és a szülők nem hívatnak hozzá orvost. A rendőrség részéről *Szcepkovszky* Teofil ügyeletes rendőrhadnagy megállapította, hogy a gyermek anyja nagymosás után egy alacsony asztalon felejtette a mérgező oldatot és ez került a fiúcska kezébe, aki elég súlyos sérüléseket szenvedett. A megijedt asszony gyógyszerárba futott csillapító szerért és vallomása szerint a gyógyszersegéd adta neki azt a tanácsot, hogy ne jelentse a rendőrségnek. Az eljárást megindították az anya ellen.

— **Leszállott a bányába az angol király.** *Londonból* jelentik: Tegnapelőtt délután történt meg először, hogy egy király leszállott egy szénbánya mélyébe. Az angol királyi pár ugyanis lement automobilon a bányához, ahol az emberirtő robbanás történt és a király a bányászok rendez liftjén leszállott a szerencsétlenség helyétől alig kétszáz méternyire levő *Etzeckar* tárnába. A király kíséretében volt a *yoriki érsek*. *Beresford* lord és néhány udvari hivatalnok. A királyt leszállás előtt a lift kezelője *kivallatta*, *nincs-e nála valami könnyen gyuló tárgy*, mint például gyújtó. Nem volt nála semmi, de az érsek zsebében volt egy skatulya gyújtó és ezt el is vették tőle. A király és kísérete ötvenöt másodperc alatt lejutott háromszáz lábnyira a föld alá, ahol villámos bányászlámpát adtak át neki. Kezében a lámpával bejárta a földalatti istállókat, azután sokszor mélyen meghajolva, bejárta az alacsony folyosót, a mely fél mérföldnél hosszabb. Az egyik helyen, ahol két bányász épen izzadva dolgozott, a király maga is csákányt fogott a kezébe. Kevés idő alatt kis rakás puha szenet bányászott, de a mellette levő kemény szén kibányászásával sehogysem tudott boldogulni. A király az általa kivágott szénből egy darabot elvitt magával emlékül.

— **Zord tél.** Akármilyen hihetetlennek hangzik is, ezt a semmiképen sem időszerű szennációt a Balkánról jelentik *Keskendben*, az erzerumi vilajetben *óriási hótömegek* estek. Egyes helyeken a hó *félméter vastag rétegekben hever*. Sok szarvasmarha *megfagyott*, sőt állítólag emberélet is esett áldozatul a szokatlan időjárásnak.

— **A kártyára feltett özvegy.** Egy előkelő párisi klubban nemrég elegáns trió ült a kártyasztalnál. Körülötte feszült figyelemmel ott állt az egész klub s nézte a játékot, mert kiszivárgott, hogy a betét ezúttal nem a megvetendő pénz volt, hanem egy csinos, minden lehető bájjal felruházott vig özvegy, aki azonfelül egész mellékesen megjegyve — egész csinos, vagyis több milliós vagyonnal is rendelkezik. Mind a három fiatalember szabályszerűen szerelmes volt az özvegybe, s egyikük sem akarta átengedni a szép zsákmányt a másiknak. A párbajt, mint a jelen esetben célra nem vezető eszközt, elvetették. Sokáig törték a fejüket valami megoldáson, s végre is egyik — a triónak kétségtelenül legszellemesebb tagja — megtalálta a zsákutcából kivezető utat. A három fiatalember közül az egyik katonatiszt volt, akinek nem volt ugyan pénze, de híres nevet viselt, a másik egyike a Szajnábel legelső gavallérjainak, szintén pénz nélkül, a harmadik egy előkelő politikus fia, de nem volt pénze. Itt egy-egyre kutba esett az az első a terv, hogy fejenként 15000 frankot tegyenek be a bankba, hogy a két vesztes legalább pénzben kárpótolva legyen. Végre is abban állapodtak meg, hogy a nyertes házassága után egy millió frankot fog kifizetni a két vesztesnek. A játék vége a nyilvánosság kizárásával folyt le, s így Páris szennációra szomjas körei egyelőre még nem tudják, hogy kire mosolygott a szerencse, s azt csak a közel jövőben, valószínűleg egy eljegyzési hírből fogják megtudni.

— **Orvosi körökből.** *D. Graur* Viktor dr. egyetemes orvostudor, fogorvosi és műfogászati szakrendelőjét folyó évi május hó 1-től Deák Ferenc-utca 40. a. I. emelet gör. kat. új bérpalotába a Vasszállóval szemben helyezte át. Bejárat a Weitzer J.-utcából is.

— **Brilliáns, gyémánt, arany, ezüst ékszerek, ezüstneműk, órák** előnyösen beszerezhetők *Igaz Sándor elsőrangú ékszerész*nél Arad, Andrassy-tér Minorita-palota. Telefon 321.

— **Ha a tanító a harangozó.** *Alsómedres* községben a tanítói tiszt össze van kötve a harangozói állással. A tanítónak azonban nemcsak istentisztelet előtt kell harangoznia, hanem a babonás nép megköveteli, hogy *vihar előtt is harangozzék a tanító*, nehogy a jégeső elsöpörje a termést. Legutóbb *Gálos Antal*, az alsómedresi új tanító megtagadta egy ilyen alkalommal a harangozást, azzal, hogy *ez a buta szokás amugy sem véd meg a termést az elemi csapástól*. A falu népe nem hagyta ennyiben a dolgot, hanem *kaszával, kapával, doronggal felfegyverkezve a tanítói lak elé vonult*. A tanító csak úgy tudott menekülni a nép dühétől, hogy megígérte, hogy mindenben eleget tesz a falu kívánságának. Ezentúl harangoz.

— **Életunt leányok.** Két életunt cselédleány követett el ma Aradon öngyilkosságot, mindkettő marólyuggal akart megválni az élettől és szomorú sorsukban még az is közös, hogy mindkettő ki volt tiltva Aradról. Az egyik *Sárosi Mariska*, 22 éves, aki Pankotán lakó anyjánál élt. Tegnap délután összeveszett az öccsével és emiatt szidást kapott anyjától. Ez elkeserítette a leányt, bejött Aradra és szublimátot ivott. Össeesett az utcán, a mentők a kórházba szállították. — A másik öngyilkos cseléd *Riegler Róza*, aki két hét óta hely nélkül járkált, a mikelakai temetőhöz ment ki, hogy végrehajtsa a tettét és ezt azért cselekedte, mert ott fekszik eltemetve a szeretője, aki szintén öngyilkos lett és akinek sírjára virágot szokott hordani. A sérülései súlyosak, de eszméletlen van. Azt mondta, mert árva és elhagyatott, azért lett öngyilkos.

— **A legmegbízhatóbbak a Messenger-boyok.** Telefon 816.

— **Szamosy Elsa nyilatkozata.** Kedves Doktor ur! A „Havasí Gyopár Crém“-jét már régen használom! E kitünő toilette crém a legelsőrendű és jóval drágább külföldi szereknél sokkal jobb és hatásosabb! Szamosy Elza a m. kir. opera művésznője. 0598

— **Friss olajfestékek, ecsetek és felfeszített festővásznak** *Kerpelnél* kaphatók.

— **Szabó-fele** pármái ibolya szappan a legfinomabb mosdószappan azok közt, amiket eddig forgalomba hoztak. E szappan lágy habja az arcbört üdíti, tisztítja, finomítja. Nők és férfiak egyaránt kedvelik, mert többet ér, mint egy 2 koronás francia szappan. Egy drb. pármái ibolyaszappan 70 fillér. 3 drb. 2 kor. Kapható Aradon *Vojtek és Weisz és Hanzu Nesztor* droguistáknál. E szappan egyedüli készítője *Szabó Béla* pipereszappangyáros Miskolcon. 4041

— **Szoba-, cimpfestő, mázólo** *Weichinger Adolf* Arad, Hunyadi-utca 1., II. ik udvar. 3506

— **Francia és angol könyvek** *Kerpelnél*.

TARKASÁGOK.

(*Samu bácsi díjai.*) A sport rendkívül módon hódít a gyermekcipős fiatalság körében. Az olimpiai versenyekről állandó vitatkozások folynak, ha három négy iskolás fiu összekerül. Ma fültanui voltunk a következő beszélgetésnek:

— Az én bátyám a legkitünőbb labdarúgók között van, díjakat is nyert már — mondta egy szeplős kis fiu.

A másik fölényesen legyintett a kezével:

— Ez semmi, az én nagybátyámnak, Samu bácsinak, egész sereg értékes díj van a birtokában. Van egy marathóni futásért, kettő súlydobásért, három aranyserleg uszásért és vívásért.

As előbbi fickó áhitattal jegyezte meg:

— Ez már igazán nagyszerű! Hát olyan sok versenyben vett részt a te Samu bácsid?

— Nem — felelt emez — egyáltalában nem ért a sporthoz.

— Hát akkor mi a te Samu bácsid?

Diadalmasan felelte a fiu:

— Az én Samu bácsim zálogháztulajdonos.

(*Az ideges ember.*) *Tisch Mór* dr. városi főorvoshoz a minap az Aradon működött *Horváth-féle* cirkusz egyik alkalmazottja állított be és savanyu arccal panaszkodott:

— Nagyságos főorvos ur, segítsen rajtam! Az idegeim tönkre vannak téve.

A főorvos szánakozva nézte a fiatal embert, mert rövid vizsgálgódás után megállapította, hogy súlyos neuraszténiája van.

— Kedves fiam, majd receptet írok magának és szorgalmasan szedje ezeket a cseppeket.

— Milyen cseppek ezek főorvos ur?

— Vasceszpeket írtam — felelte *Tisch* dr. — magának fiam vasat kell szedni.

— Ajjaj — nyögte a beteg ember — hisz évek óta vasat szedek.

— Hogy-hogy? — kérdezte csodálkozva a főorvos.

— Kérem én kardnyelő vagyok a cirkuszban.

(*Az omelette.*) Egyik aradi elsőrangú étterembe betért egy vidéki zsidó ember és az étlapot kérte. Rendelt egy omlettet. A francia nevű eledel nem valami nagy adag lehetett, mert amikor a fizetésre került a sor, a vendég így monologizált a fő urral:

— Volt egy „omelett“, de omellett éhes maradtam...

AZ ARADI KÖZLÖNY telefonszámai:

Szerkesztőség (éjjel-nappal)	— 357
Szerkesztőség (csak éjjel használható mellékállomás)	— — — — 151
Kiadóhivatal és hirdetés osztály	— — — — 151
Nyomda	— — — — 151

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ **A meggyanusított orvos.** Megirtuk, hogy *Bácskai Béla* dr. aradi orvos följelentette az aradi járásbírósnál *Kovács Vince* kulturtanácsnokot, mert *Kovács* sértő módon nyilatkozott az orvosról annak oltóanyagával kapcsolatban. A pört a felek ma békésen intézték el. Ugyanis *Kovács Vince* bocsánatot kért *Bácskaitól*, akit csak a vitatkozás hevében sértett meg. Erre az orvos visszavonta följelentését.

§ **Kovács Gyula ügye.** *Budapestről* jelentik: *Kovács Gyula* védői, *Polónyi Dezső* dr. és *Gonda Henrik* dr. ma felfolyamodást jelentettek be a védencük ellen elrendelt vizsgálati fogság miatt. A védők szerint *Kovács* megszökésétől tartani nem lehet. Választókerületének bizalma, az ezerszáma kapott távirati részvényt nyilváníttások, vagyoni helyzete kizártá teszik azt, hogy egy ember, aki tettét hazafias felbuzdulásában követte el, megszökjék. Nemcsak őt ragadta el az indulat, hanem *Ertsey Pétert* is, aki akkor lőtt rá, amikor *Kovács* már vérebén fetrengett. *Ertsey* ellen azért az eljárást meg sem indították. *Kovács* tagadta azt, hogy ő *Tiszát* agyon akarta löni. Az ő terve az volt, hogy *Tisza* szemelátára lesz öngyilkos, mert ezzel azt remélte, hogy halála gondolkodóba ejti és az erőszakosság lejtőjén talán megállítja az elnökséget és a többséget. Tény az is, hogy a Ház a vizsgálati fogság végrehajtására *Kovácsot* ki nem adta. A védelem nem kér kiváltságos elbánást. Az az ember, aki meggyőződéseért kész volt életét is feláldozni, bizonyára elviseli vizsgálati fogsága szenvedéseit is. De megrendül az igazságszolgáltatásba és a bírói függetlenségbe vetett minden hit, ha az semmivel sem indokolható szigorúsággal üldözi az egyiket, aki ellenzéki, a kormánypárti ellen pedig még csak eljárást se tesz folyamatba. A védők, miután a letartóztatásra semmi ok nincs, kérik *Kovács Gyula* szabadlábra helyezését.

§ **A tárgyaláson inzultált ügyvéd.** *Budapestről* jelentik: Érdekes incidens játszódott ma le *Polónyi* büntetőjárásbíró tárgyalótermében. A bíró mára tüzte *Stárk Ferenc* nyugalmazott Máv. ellenőr perének tárgyalását, amelyben ez hatóság előtti rágalmozással vádolta *Krausz Márton* dr. rimaszombati ügyvédet. Az ügyvéd ugyanis könnyelműen csalással vádolta meg az ellenőrt, aki ellen azonban az eljárást megszüntették, mire ez hatóság előtti rágalmozásért panaszt tett az ügyvéd ellen. *Stárk Ferenc* már az előszobában azzal fenyegetődzött, hogy lelövi *Krauszt*. Oly izgatottan viselkedett, hogy ügyvéde elvette tőle revolverét. Bennt a szobában *Stárk* rávetette magát a fiskálisra és arculütötte. A bíró az izgatott hangulatra való tekintetből a tárgyalást elnapolta. Az ügynek lovagias folytatása lesz.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Egy régi előfizető. Ha ilyen kérdésben valaki véleményét akar mondani, akkor helyes, ha teljes nevével látja azt el. A nélkül nem közöljük levelét.

K. R. Nem találunk benne semmi érdekeset.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

— **Az aradhegyaljai szőlők veszedelmében.** Az aradhegyaljai szőlőkről azt mondhatni, állandóan ijesztő hírek érkeznek. Az egyes szőlőkben a peronoszpóra nagyobb pusztítást vitt véghez úgy, hogy a kilátások nagyon szomorúak. A védekezés pedig szinte lehetetlen. A szőlő betegségek mindinkább intenzívebben lépnek fel és mint mondják, a rothadás sem fog elmaradni.

— **Hivatalos termés jelentés.** Holnap jelenik meg a várható hozamról a földmívelésügyi miniszter második számszerű jelentése. Ezúttal már az árpa és a zab is számszerű adatokkal fog szerepelni.

— **Az építőipari képzettség rendezése.** *Beöthy László* kereskedelemügyi miniszter a magyar építőiparosok régi kívánságát teljesítette most, amennyiben elkészítette az építőipar gyakorlására

Nyári a Budapesti Csipkeáruház

Arad, Andrassy-tér 20. (Fischer Eliz-palota)
Selymek K. 160. Csipkekelmék 48 fillértől.

Csipekék 2 fillértől. Madzsrák 94 fillértől. Selyem, muszlin, harisnyák, 85 fillértől. Csipkemaradékok 50%^o :: :: engedménnyel. :: ::

vonatkozó törvényjavaslat tervezetét. A tervezet, melyet a miniszter megküldött az Építőiparosok Országos Szövetségének, szakkörökben nagy örömet keltett.

Aradi heti gabonavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 12

Az időjárás a mezőgazdasági állapotra, illetve az aratásra továbbra is kedvező maradt. Csapadékra sürgős szükség ugyan nincs, de a vegetációra üdítőleg hatna és ahol a cséplés megkezdődött, megkönnyítené, mert a levegő lehülne. A gabonaüzlet irányzata tartott.

Elkelt a mai piacon:

200 mm. buza	21.60—22.00
150 mm. tengeri	19.20
Rozs	20.00
Árpa	20.00
Zab	22.00

Az árak száz kilogrammonként koronákban értendők.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

Távirati tudósítás.

Budapest, július 12

Készáru.

Amerika 1/2-el olcsóbb. Kínaiat, vételkedv korlátolt 10 ezer mm. 5 fillérel olcsóbb.

Határidő.

	Déli zárlat	2 órai zárlat
Buza 1912 októberi	11.33—11.34	11.36—11.37
Buza 1913. áprilisi	11.57—11.58	11.58—11.59
Rozs 1912. októberi	9.33—9.34	9.28—9.29
Tengeri 1912. júliusi	8.81—8.82	8.78—8.79
Tengeri 1913. májusi	7.59—7.60	7.51—7.52
Zab 1912. októberi	9.20—9.21	9.13—9.14

Az árak 50 kilónként számítva.

A Temesvári Lloyd-Társulat

terménycsarnokának hivatalos árjegyzése.

Távirati tudósítás.

(Árak 50 kilogrammonként korona értékben.)

1912. július 12.

Buza (szokvány-minőség):	76 kilogrammos	77	78	79
	10.85—10.90	11.90—11.95	11.00—11.10	11.10—11.15

Buza (Temesvári keresk. áru):	76 kilogrammos	Rozs	Árpa	Zab	Tengeri
	10.80—10.85	9.40—9.50	9.75—9.80	10.15—10.20	9.10—9.20

Budapesti értéktőzsde (Táv. jelentés).

— Július 12. —

Magyar aranyjárdék 4 ^o / _o	108
Magyar koronajárdék 4 ^o / _o	87.60
Magyar koronajárdék 3 ¹ / ₂ ^o / _o	77.25
Magy. földteherm. kötvény 4 ^o / _o	87.50
Horvát-szlavon földteherm. kötvény	88
Magyar nyeresémsorsjegy kölcsön	208
Tiszaszab. és szegedi sorsjegy kölcsön	142
Osztrák járadék papírban	87.90

Osztrák járadék ezüstben	90.50
Osztrák járadék aranyban	113.25
Osztrák koronajárdék 4 ^o / _o	87.90
1880. évi osztrák államsorsjegy	158
Osztrák-magyar bankrészvény	21.20
Magyar hitelbank-részvény	842.50
Osztrák hitelintézeti részvény	649.50
Osztr.-magy.-államvasuti részvény	715.50
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.09
Német birodalmi márka	117.72 ¹ / ₂
Londoni vista	241.75
Páris vista	95.47 ¹ / ₂
10 márkás arany	23.54

Kőbányai sertés piac.

Július 12

Július 11. Magyar elsőrendű: Fialat nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 152—154 fillér. Fialat közép (páronként 251—320 kilogrammig terjedő súlyban) 160—162 fillér. Közép (páronként 240—280 kgr.) 162—166 fillérig.

Sertéselészám: 1912. évi július hó 9. napján volt készlet 36117 drb. — 1912. július hó 10-én felhajtott 179 drb. — 1912. július 10-én elszállított 285 drb. — 1912. július 11. napjára maradt készletben 36011 drb.

A hizott sertésüzlet irányzata: kellemes.

Felelős szerkesztő:

Bolgár Lajos.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Aradon, 1912. július 13-án szombaton:

Itt először:

A lőcsői fehérasszony.

Énekes történeti színmű 7 képből. Jókai Mór regényéből írta: Faragó Jenő. Zenéjét összeállította: Birna Izso. Rendező: Kesztele Ede.

SZEMÉLYEK:

Andrassy	Herold Ede.	De Belleville	Vas Jenő.
Korponay	Dr. Belegi S.	Füstös	Cseh Ferenc.
Korponayné	Kápolnay J.	Pelergus	Huszár K.
Fabricsius	Várnai Jenő.	Panna	Nógrády M.
Krisztina	Harnath J.	Seredy Zsófia	Novák Irén.
Alauda	Ladislai J.	Toronyör	Olasz György.
Wenceszlauz	Győző A.	Pálffy János	Déli Lajos.
Kornides	Polgár S.	Generáltné	Lászi Etel.

Kezdeté este 8 órakor.

URÁNIA

Mozgófénykép színház.

(Báró Simonyi-utca 1. szám, Szabadság-tér mellett.)

Ma szombaton, 1912. július 13-án

1. A távirásznő. Bohózat. — 2. Halálfelelem. Kacagató. — 3. Mörce mint szerecsen. Komikus. — 4. Bikaviadal Nimesben. Látványosság. — 5. Bohém élet. Burger világhírű színműve. 3 felvonásban.

Előadások kezdete délután 6 órától kezdve esti 12 óráig. A hölgyek kéretnek a nézőtérben kalap nélkül megjelenni. — Minden előadáson katonazenekar játszik. — Helyárak: I. hely 1 kor., II. hely 80 fill., III. hely 60 fill., IV. hely 40 fill., V. hely 20 fillér.

APOLLO SZÍNHÁZ

az Andrassy-téri új Lloyd-palotában.

Uránia Magyar Tudományos Színház aradi színpadja
Ma szombaton, 1912. július 13-án:

1. Zigoto mint soffőr. Kacagató. — 2. A kigyótáncosnő. Artista dráma 3 felvonásban.

Az előadások kezdete délután 6 órától folytatódóan 11-ig tartanak. — Helyárak: Páholy, ülésenként 1 kor., zártszék 1 kor., I-ső hely 80 fillér, II-ik hely 60 fillér, III-ik hely 40 fillér, IV-ik hely 20 fill., Müsort ingyen kapni a jegyszedőknél. — Saját zenekar. — Ruhatár. — Buffet.

NYILTTÉR.*

Valódi angol Sandalok

Egyedüli lerakat. Gyári szabott árak.

20—24	K. 4.50
25—26	" 5.—
27—30	" 6.—
31—35	" 6.50
36—42	" 7.50
43—46	" 9.—

Kapható: 2041—VI.

Kutányi J. Arad,

Vörösmarty-utca 1. Telefon 335.

Egy 2 középiskolát végzett

ügyes fiu
nyomdász-tanulónak
felvétetik.

Névjegyek

csinos kivitelben készülnek az ARADI NYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG könyvnyomdájában.

Nyári színes czipők és angol tenniss

CZIPŐK

Engelhardt Chassalla SZANDALLOK

már megérkeztek!!

Valamint a világhírű

SALAMANDER-CIPŐK

Hígyesgárban.

K 16.50 és K 20.50 árban.

Kizárólag

WEINBERGER JÁNOS-NAL

Arad—Temesvár kaphatók.

Képes árjegyzék díjtalanul.

Nyugodtan alhat,

ha fehérneműje egész éjen át „ASSZONYDICSÉRET” mosókivonattal van beáztatva, mert ez a szer a legrövidebb idő alatt nagy könnyűséggel ömaga oldja fel a szennyet s másnap gyorsan és fáradság nélkül lehet a ruhát SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPANNAL vakító fehérre mosni mert az „ASSZONYDICSÉRET” és a SCHICHT „SZARVAS” MOSÓSZAPPAN ugy fehéritenek, mint a nap!

25 000 koronával szavatolunk a SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPAN és az „ASSZONYDICSÉRET” mosókivonattal tisztaságáért.

MÉG ÁLMÁBAN SEM

képzheti el, hogy mennyi vesződséget és mennyi fáradságot takarít meg, ha az „ASSZONYDICSÉRET” mosókivonaton és SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPANON kívül semmiféle más mosószert nem vesz. Ez esetben mindig jó árut vásárol mérsékelt áron és kiméli egyrészt a ruháját, másrészt nem pocskolja el a háztartási pénzét.

25.000 koronával szavatolunk a SCHICHT-„SZARVAS” MOSÓSZAPPAN és az „ASSZONYDICSÉRET” mosókivonattal tisztaságáért. 8869

190—1912. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. törvényszék 1912. évi V. fő. 12082 sz. végzése folytán Dr. Szöllősi Zsigmond ügyvéd által képviselt Arad-csanádi takarékpénztár végrehajtató részére 1315 kor. tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 1972 kor. becsült ingóságokra a m. pécskai kir. bíróság 1912. V. 112. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán, Kisvarjason leendő megtartására határidőül 1912. évi július hó 15-ik napján délelőtt 8 és következő óráig kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt követelések gazdasági eszközök jószágok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt M.-Pécskán, 1912. évi július hó 2. napján.

Ragályi Gábor,
4516 kir. bír. végrehajtó.

196—1912. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. törvényszéknek 1912. évi 12088 számú végzése következtében dr. Szöllősi Zsigmond ügyvéd által képviselt Arad-csanádi takarékpénztár javára 225 kor. s jár. erejéig 1912. évi június hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 9100 kor. becsült következő ingóságok, u. m. jószágok, gazdasági eszközök és ágyneműek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a m.-pécskai kir. járásbíróság 1912. évi V. 115 sz. végzése folytán 225 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi május hó 1 napjától járó 6% kamatai, 1/8% váltódíj és eddig összesen 216 kor. 50 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Kisvarjason végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására 1912. évi július hó 15-ik napjának délelőtti 12 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fog adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt M.-pécska, 1912. évi július hó 2. napján.

Ragályi Gábor,
4514 kir. bír. végrehajtó

Üzlet áthelyezés!

Értesitem az igen tisztelt közönséget és illetfeleimet, hogy Boros Beni-tér 17. szám alatt éveken át volt

**bádogos és víz-
vezeték berendező**

üzletem és műhelyemet ugyan csak Boros Beni-tér 15. szám alá (volt Dengl-ház)

helyeztem át.

Tisztelt üzletfeleim becses támogatását a jövőben is kérve tisztelettel:

KÖSZEGHY SÁNDORNÉ
bádogos és vízvezeték berendező.
Telefon 927 sz.

191—1912. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. járásbíróságnak 1912. évi V. 1184. számú végzése következtében a m. kir. kincstár javára 20 kor. s jár. erejéig 1912. évi június hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1020 koronára becsült következő ingóságok u. m.: jószágok és gazdasági eszközök nyilvános árverésen eladatnak

Mely árverésnek a m.-pécskai kir. járásbíróság 1912. évi V. 110. sz. végzése folytán 20 korona tőkekövetelés, ennek 1912. évi április hó 25. napjától járó kamatai 1/8% váltódíj és eddig összesen 26 kor. 1 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Kisvarjason végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására 1912. évi július hó 15-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt M.-pécskán, 1912. évi július hó 2. napján.

Ragályi Gábor,
4513 kir. bír. végrehajtó.

Posta-

csomag feladási

és utalványkönyvek

egész vászonkötésben, arany címnyomással kaphatók 1 korona 50 fillérért az

Aradi Nyomda R. T.
nyomdájában József főherceg-ut 22. sz.

Aradi Nyomda

Részvénytársaság

névjegyet

elefántcsontpapíron
nyomva

divatos kivitelben.

Egyéves
gyalogos önkéntesi
teljes felszerelés
jutányos áron eladó.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

Ezen rovatban minden évi egy-
eszeri felvételnek ára 4 fillér,
vastagabb betűkkel 8 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Kiadóhivatal: József tér 22.
Kiadóhivatali telefon: 161. sz.
Szerkesztő: ... 257. sz.

Apró hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban, vidékről az apró hirdetések posta útján keresztül — a szöveg alatt — avagy levélbéllyegekben. Tudakosodásnál a hirdetés száma mindenkor külső.
Levélbeli megkötések nélkül. (A jellegű leveleket kivéve) felvilágosítással eszél a kiadóhivatal, az esetben, válaszbélyeg csatolendő. Az apróhirdetések díja a szavak száma szerint számított. Minden szó 4 fillér, vastagabb betűkkel 8 fillér. A legkisebb hirdetés 60 fillér. A vastagabb betűkkel kívánt szavak a köziratban előhúzóssal jelölendők. Az apró hirdetések előre fizetendők. A hirdetés a kiadóhivatal kívánatra díjtalanul megszerkeszt. HIRDETÉSEK ESTE FÉL 6 ÓRÁIG VÉTELEK FEL.

LAKÁST KERESNEK.

Egy modern

3 vagy 4 szobás lakás a Szabadság-
téről nem messze kerestetik.
Címek a kiadóhivatalba kéret-
nek. 4458

ALKALMAZÁST KERES.

Lakásomon

elvállalok mosást és vasalást,
esetleg a házhoz is megyek. Tu-
dakolni házfelügyelőnél, Boeska-
tér 2. 4444

Mosást és vasalást

vállalok úri háztól, melyet saját
házamnál végzek. Levelező-lapon
is felkereshető címem Választó-
utca 60. szám. Kallós Józsefné. 4580

Állást keres

19 éves ügyes fűszerkereskedő
segéd, helybeli jobb üzletben,
augusztus 1-ére. Leveleket „Szor-
galmass” jellegre kér a kiadóba. 4583

4 polgárit

végzett fiamat vidéki vegyeske-
reskedésben tanulónak adnám.
Kohn Lipót, Borossebes. 4524

ALKALMAZÁST NYER.

Tanulót

keresek vegyeskereskedésembe, ki
magyarul és románul beszél. Aján-
latok Friedmann Sámuelhez, Nagy-
halmágyra küldendők. 4484

Jegyzői teendőkhöz

és a román nyelvben némileg jár-
tas, esetleg kezdő írónak is, Garba
község jegyzői irodájában azonnal
alkalmazást nyer. Fizetés kezdő-
nek havi 20 korona és a teljes
ellátás, mosás és ágynemű nélkül,
jártnak megállapodás szerint.
Kotzó Károly, jegyző. 4460

Keresek nyári cséplésre

egy teljes szakértelemmel bíró
gépészt azonnali belépésre. Hencz
Györgyné, Honczó. 4528

17-18 éves

értelmes fiu szerkesztőségi szol-
szolgának felvétetik. Jelentkezhetni
az Aradi Közlöny kiadóhivatalá-
ban.

Segéd

jó bizonyítványokkal azonnali be-
lépésre felvétetik. Färber Lajos
fűszerkereskedésében, Aradon. 4500

Egy szolid házas leány

Wild Ferenc cukrázdában felvéte-
tik. Esetleg egy árva leány teljes
ellátással. 4498

Lapkiherdópár

felvétetik az Aradi Közlöny kiadó-
hivatalában.

KIADÓ LAKÁS.

Simay-gőzfürdőben

butorozott szobák kiadók. 4852

Az Andrassy-téren

az első emeleten takarékpénztár-
nak, vagy más intézetnek — eset-
leg divatszalonnak — alkalmas utcai
lakás kiadó. Bővebbet a kiadó-
hivatalban.

Fényes parket

nyerhető Vojtek és Weiss hírneves
parket-viasz használatával. II-5251

INGATLAN.

Tőkebefektetésre

ajánlom 10%-ot jövedelmező, 15
évig adómentes Álmos-utcai (Máv.
fűtőház mellett) bérházaim megvé-
telét. Értekezhetni: Codilla építész
irodájában. József főherceg-ut 19.
szám alatt. 2741

Gyümölcsfa

hernyők és mindenféle gyümölcs-
pusztító rovarok ellen „Tabicotin
Emulsio Vojtek” a legjobb. Egy
kísérlet mindenkit meggyőz. Voj-
tek és Weiss, Arad. II-5251

ÜZLETEK.

Kiadó sütőde.

Régi, bevezetett vevőkörrel bíró,
jól felszerelt sütőde, sok ster-
sütéssel, azonnal bérbeadó. Bőveb-
bet Deák Ferenc-utca 25. alatt. 4483

Gyorsfutár vállalat

betegség folytán azonnalra is át-
adó. Bővebbet Zrínyi utca 1. alatti
irodában. 4506

Szikvizsgár eladó.

Bővebbet Zsulán Sándornál, Kür-
tösön. 4512

Üzlethelyiség

Aulich Lajos- és Flórián-utcaák
sarkán, bármilyen iparosnak igen
alkalmas, azonnal kiadó. 4511

Egy jóforgalmu

szatocsüzlet azonnal eladó. Cím
a kiadóhivatalban. 4582

VÉTEL ÉS ELADÁS.

Kristály

szivarka-hüvely 100 darab 20 fill-
lér; „Fregoli” szivarkahüvely 100
darab 32 fillér. Pichler Sándor
papirkereskedésében Arad, Sza-
badság-tér 1. 2551

I fogat,

teljesen új, sárga, nyári fedeles
hajtó kocsi, egy 4 éves és egy
4 1/2 éves, pej, jó pár kanca lóval,
hibátlan, kitartó, jó trapperek, el-
adó. A lovak külön is eladók.
Megtekinthetők, kipróbálhatók Ka-
rácsnyi Márton uriszabónál Arad,
Weitzer János-utca, főpostával
szemben. 4488

Női fésűk,

ajtók, legújabb, legdivatosabb
mintákban Vojtek és Weissnál.
II-5251

Eladó

olcsón 30 darab 6-700 literes
pálinkás hordó Kohn Jakabnál,
Lippán. 4526

Eladók:

marosborsai részvények, egy szá-
már kis kocsi, hámmal, 12 ma-
lac, három hetes, vágni való, ker-
tek, szilvával. Bármily eladásra
vagy megvételre segédkezem. Po-
poviciu Vassian, Berzova. 4525

Megjelent

Tolnai Világtörténelmének IX-ik kö-
tete; Tolnai Világapját összes ked-
vezményekkel, bérletben és egyen-
ként házhoz szállítja, ugyszintén
egyéb folyóiratokat és divatlapo-
kat Krausz Paulin, Színház-épület.
Üzletben intelligens leány ál-
landó alkalmazást nyer. 4481

Benzin locomobil

12 HP. teljesen jó karban, jótál-
lás mellett jutányos árban és ked-
vező feltételek mellett, azonnal
eladó. Bővebb felvilágosítást nyújt
Vostinar Istvánné cég Világos. 4851

Likőrraromák

mindenféle legfinomabb kávéházi
likőrök előállítására Vojtek és
Weissnál. II-5251

KÜLÖNFÉLE.

Elvezett

egy Manlicher féle vadászkarabély,
sárga, kemény börtökkel, a Mun-
kácsy Mihály-utca 6. számú ház-
ból. A bec iletos megtaláló 20
korona jutalomban részesül. 4522

Szülők figyelmébe.

Egy intelligens román család,
melynek körében csak a német
nyelv van használatban — fel-
venne teljes ellátásban egy leány-
kát, mely kívánatra a házi teendők-
be (főzés, stb) is bevezethető.
Zongora, csekély díj ellenében,
rendelkezésre áll. — Ajánlatok:
„Német szó” jelige alatt a kiadóba,
ahol a cím is megtudható. 4521

Férges baromfiak

megtisztulnak Vojtek és Weiss
baromfi féreg porától. II-5251

Poleskairtást

eredményesen Lovas Károly lakás-
tisztító vállalkozó eszközzel. Tele-
fon 789. 4187

Férges baromfi ölak

teljesen megtisztulnak Vojtek és
Weiss baromfi-féregpusztító szer-
vétől. Siker garantírozva. II-5251

Taxameteres

Bér-autók

Telefonszám
816

2881
Szoigalat: reggel fél 6 órától éjjel 12 óráig.
Garage: Deák Ferenc-utca 3. sz.

2111

Zálogház-

ból arany, ezüst és ékszerek

Farkas Streicher J. cégnél

Arad, Tökölly-tér i. sz. 3321

Tégla eladó

Drosnyák Gyula kur-
ticsi-uti téglatelepén.

Érdeklődni lehet ugyanott és
Borona-utca 46. szám alatt.

Nagymennyiségű

maculatura

jutányos áron eladó.